

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

30. september 2019

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 328/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 328/02	kohtuasi C-411/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 27. mail 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)	2
2019/C 328/03	kohtuasi C-415/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Blumar SpA versus Agenzia delle Entrate	3
2019/C 328/04	kohtuasi C-416/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Roberto Abate SpA versus Agenzia delle Entrate	4

2019/C 328/05	kohtuasi C-417/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Commerciale Gicap SpA versus Agenzia delle Entrate.....	4
2019/C 328/06	kohtuasi C-419/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 29. mail 2019 — Irideos SpA versus Poste Italiane SpA	5
2019/C 328/07	kohtuasi C-431/19 P: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. 5. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. märtsi 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-282/16 ja T-283/16: Inpost Paczkomaty ja Inpost versus komisjon	6
2019/C 328/08	kohtuasi C-432/19 P: Inpost S.A. 5. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. märtsi 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-282/16 ja T-283/16: Inpost Paczkomaty ja Inpost versus komisjon	7
2019/C 328/09	kohtuasi C-434/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 5. juunil 2019 — Poste Italiane SpA versus Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre province siciliane	8
2019/C 328/10	kohtuasi C-435/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 5. juunil 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione versus Poste Italiane SpA	9
2019/C 328/11	kohtuasi C-438/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 11. juunil 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Frontline Digital GmbH.....	10
2019/C 328/12	kohtuasi C-443/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hispaania) 7. juunil 2019 — Vodafone España S.A.U. versus Diputación Foral de Guipúzcoa	11
2019/C 328/13	kohtuasi C-448/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 12. juunil 2019 — WT versus Subdelegación del Gobierno en Guadalajara	12
2019/C 328/14	kohtuasi C-452/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 12. juunil 2019 — YV versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	13
2019/C 328/15	kohtuasi C-455/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 12. juunil 2019 — BX versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	14
2019/C 328/16	kohtuasi C-469/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. juunil 2019 — All in One Star Ltd	15
2019/C 328/17	kohtuasi C-477/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 21. juunil 2019 — IE versus Magistrat der Stadt Wien.....	15
2019/C 328/18	kohtuasi C-482/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania) 24. juunil 2019 — JF ja KG versus Bankia S.A.	17
2019/C 328/19	kohtuasi C-492/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — OK	18
2019/C 328/20	kohtuasi C-493/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — PL	19

2019/C 328/21	kohtuasi C-494/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — QM	20
2019/C 328/22	kohtuasi C-502/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 1. juulil 2019 — kriminaalasjas järgmise isiku suhtes: Oriol Junqueras Vies	21
2019/C 328/23	kohtuasi C-509/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 4. juulil 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG versus Hauptzollamt München	22
2019/C 328/24	kohtuasi C-516/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 9. juulil 2019 — NMI Technologietransfer GmbH versus EuroNorm GmbH	22
2019/C 328/25	kohtuasi C-520/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Ostravě (Tšehhi) 9. juulil 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství	23
2019/C 328/26	kohtuasi C-526/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 9. juulil 2019 — Entoma SAS versus Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation	24
2019/C 328/27	kohtuasi C-528/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 10. juulil 2019 — F-AG versus Finanzamt Y	25
2019/C 328/28	kohtuasi C-530/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 11. juulil 2019 — NM, pankrotihaldur NIKI Luftfahrt GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses versus ON	25
2019/C 328/29	kohtuasi C-535/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 12. juulil 2019 — A versus Latvijas Republikas Veselibas ministrija	26
2019/C 328/30	kohtuasi C-539/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht München I (Saksamaa) 15. juulil 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Telefonica Germany GmbH & Co.OHG	27
2019/C 328/31	kohtuasi C-543/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 16. juulil 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG versus Hauptzollamt Hamburg	28
2019/C 328/32	kohtuasi C-556/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 22. juulil 2019 — Ettevõtte ECO TLC versus Ministre de la transition écologique et solidaire	28
2019/C 328/33	kohtuasi C-562/19 P: Euroopa Komisjoni 2. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 16. mai 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-836/16 ja T-624/17: Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon	29
2019/C 328/34	kohtuasi C-570/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. juulil 2019 — Irish Ferries Ltd versus National Transport Authority	30
2019/C 328/35	kohtuasi C-578/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 30. juulil 2019 — X versus Kuoni Travel Ltd	32

2019/C 328/36	kohtuasi C-579/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 30. juulil 2019 — R (taotluse alusel, mille esitasid Association of Independent Meat Suppliers jt) versus Food Standards Agency	33
2019/C 328/37	kohtuasi C-615/19 P: John Dalli 16. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/17: Dalli versus komisjon	34
Üldkohus		
2019/C 328/38	kohtuasi T-406/15: Üldkohtu 2. juuli 2019. aasta otsus — Mahmoudian versus nõukogu (Lepinguväline vastutus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Piirangud liikmesriikide territooriumile lubamisel — Sellise kahju hüvitamine, mis tekkis väidetavalt seetõttu, et hageja nimi kanti selliste isikute ja üksuste nimekirjadesse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ja jäeti neisse — Varaline kahju — Mittevaraline kahju)	36
2019/C 328/39	kohtuasi T-522/15: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — CCPL jt versus komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Toiduainete jaemüügiks pakendamise turg — ETL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus — Rikkumise süüks panemine — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta — Müügiväärtus — Trahvi ülempäär — Proportsionaalsus — Võrdne kohtlemine — Tegelik maksevõime)	37
2019/C 328/40	kohtuasi T-8/16: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Toshiba Samsung Storage Technology ja Toshiba Samsung Storage Technology Korea versus komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Optiliste kettaseadmete turg — ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus — Salajased kokkulepped seoses kahe arvutitootja korraldatud hangetega — Oluliste menetlusnormide ja kaitseõiguste rikkumine — Komisjoni pädevus — Rikkumise geograafiline ulatus — Üks ja vältav rikkumine — Hea halduse põhimõte — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta)	38
2019/C 328/41	liidetud kohtuasjad T-244/16 ja T-285/17: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Yanukovych versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)	38
2019/C 328/42	kohtuasi T-805/16: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — IPPT PAN versus komisjon ja REA (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues ja seitsmes raamprogramm — Otsus tagasiandmise kohta seeläbi, et tasaarvestatakse lepingu täitmisest tulenevad liidu võlgnevused — Tõhus kohtulik kaitse — Õigus pöörduda ombudsmanni poole — Finantsmäärus — Võlgnevuse kindel laad — Õiguspärane ootus — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Hea halduse põhimõte — Võimu kuritarvitamine — Lepinguline vastutus — Auditoriaruanne — Rahastamiskõlblikud kulud)	39
2019/C 328/43	kohtuasi T-894/16: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Air France versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Prantsusmaa võttis Marseille Provence'i lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate kasuks — Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobivaks — Investeeringutoetused — Riigisisestele lendudele ja rahvusvahelistele lendudele kehtestatud erinevad lennujaamatasud — Vähendatud määraga lennujaamatasud, mille eesmärk on soodustada lendusid uuest terminalist Marseille Provence 2 — Isikliku puutumuse puudumine — Konkurentsipositsiooni olulise kahjustamise puudumine — Vastuvõetamatus)	40

2019/C 328/44	kohtuasi T-291/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Transdev jt versus komisjon (Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 107 — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17 — Põhjendamiskohustus)	41
2019/C 328/45	kohtuasi T-292/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Région Île-de-France versus komisjon (Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Eelis — Valikuline laad — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendamiskohustus — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v)	42
2019/C 328/46	kohtuasi T-309/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Optile versus komisjon (Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 107 — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17)	43
2019/C 328/47	kohtuasi T-330/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Ceobus jt versus komisjon (Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 107 — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17)	43
2019/C 328/48	kohtuasi T-331/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Steifer versus EMSK (Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõigused — Ülekandmine liidu skeemi — Staažilisa — Liidu skeemis pensioniõigusliku staaži aastate arvutamisel arvesse võtmata jäetud pensioniõigustele vastava summa hüvitamine — Uute ja oluliste asjaolude puudumine — Vabandatava eksimuse puudumine — Vastutus — Vastuvõetamatus)	44
2019/C 328/49	kohtuasi T-738/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — STIF-IDF versus komisjon (Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas õigusvastaselt aastatel 1994 — 2008 — STIF-IDFi antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Eelis — Avaliku teenindamise kohustuste täitmiseiga kaasnevate kulude hüvitamine — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendamiskohustus)	45
2019/C 328/50	kohtuasi T-53/18: Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon (Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EÜ) nr 305/2011 — Määrus (EL) nr 1025/2012 — Ehitustooted — Harmoneeritud standardid EN 13341:2005 + A1:2011 ja EN 12285-2:2005 — Põhjendamiskohustus)	46
2019/C 328/51	kohtuasi T-95/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Gollnisch versus parlament (Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikme assistendi hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Kaebus — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Faktiviga)	46
2019/C 328/52	kohtuasi T-274/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Klymenko versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)	47

2019/C 328/53	kohtuasi T-285/18: Üldkohtu 11. juuli 2019 aasta otsus — Pshonka versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)	48
2019/C 328/54	kohtuasi T-289/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Pshonka versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)	49
2019/C 328/55	kohtuasi T-349/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Hauzenberger versus EUIPO (TurboPerformance) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi TurboPerformance taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	50
2019/C 328/56	kohtuasi T-397/18: Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — Hugo's Hotel versus EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi HUGO'S BURGER Bar taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk H'ugo's — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	50
2019/C 328/57	kohtuasi T-482/18: Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — XF versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Töötasu — Sisseseadmistoetus — Teenistuskoha ajutine muutus — Elukohamuutus)	51
2019/C 328/58	kohtuasi T-480/16: Üldkohtu 8. juuli 2019. aasta määrus — Lidl Stiftung versus EUIPO — Amedei (For you) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi For you taotlus — Otsus lükata registreerimistaotlus tagasi absoluutsete keeldumispõhjuste tõttu — Põhjendatud huvi kadumine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	52
2019/C 328/59	kohtuasi T-158/18: Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta määrus — Scaloni ja Figini versus komisjon (Kahju hüvitamise nõue — Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kriisilahendus — Direktiiv 2014/59/EL ja määrus (EL) nr 806/2014 — Riigiabi — Vorminõuete rikkumine — Kodukorra artikli 76 punkt d — Ilmselge vastuvõetamatus)	52
2019/C 328/60	kohtuasi T-544/18: Üldkohtu 5. juuli 2019. aasta määrus — ArcelorMittal Bremen versus komisjon (Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Määrus (EL) nr 389/2013 — Üleminekueeskirjad tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks — Teade, et Saksamaa puhul on perioodi 2013 — 2020 osas muudetud riiklikku eraldustabelit — Nõue muuta riiklikku eraldustabelit, mis on registreeritud Euroopa Liidu tehingulogis — Tegevusetushagi — Komisjoni poolt põhihaldajale menetluse käigus antud korraldus — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	53
2019/C 328/61	kohtuasi T-660/18: Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta määrus — VodafoneZiggo Group versus komisjon (Tühistamishagi — Elektrooniline side — Direktiivi 2002/21/EÜ artikkel 7 — Püsiühenduse hulgiteenuse osutamine — Märkimisväärne ühine turujõud — Võrguoperaatoritele kehtestatud spetsiifilised õigusaktist tulenevad kohustused — Riikliku reguleeriva asutuse poolt kättesaadavaks tehtud meetmete eelnõu — Komisjoni arvamus — Menetluse teise etapi alustamata jätmine — Vaidlustamatu akt — Kodukorra artikkel 130 — Vastuvõetamatus)	54

2019/C 328/62	kohtuasi T-662/18: Üldkohtu 4. juuli 2019. aasta määrus — romwell versus EUIPO (twistpac) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi twistpac taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Hoolsuskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1 — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	55
2019/C 328/63	kohtuasi T-674/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta määrus — Vattenfall Europe Nuclear Energy versus komisjon (Tühistamishagi — Riigiabi — 16. tuumaenergia seaduse muutmise seadus (Atomgesetz) — Bundesverfassungsgerichti (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) otsuse täitmine — Tuumaelektrijaamu käitavad äriühingud — Käitamise lõpetamine — Rahaline hüvitis tootmata jäänud elektri eest — Komisjoni kiri — ETL artikli 108 lõike 3 kohase formaalse teavitamise vajaduse puudumine — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)	55
2019/C 328/64	kohtuasi T-687/18: Üldkohtu 10. juuli 2019. aasta määrus — Pilatus Bank versus EKP (Tühistamishagi — Majandus- ja rahanduspoliitika — Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — Järelevalveasutuse peatamismeetmed — Kontaktisiku määramine — Piiratud suhtlemine EKP-ga — Menetlusnormide rikkumine — Vahepealsed või ettevalmistavad aktid — Kaitseõigused — Vastuvõetamatus)	56
2019/C 328/65	kohtuasi T-176/19 R: Üldkohtu presidendi 15. juuli 2019. aasta määrus — 3V Sigma versus ECHA (Ajutiste meetmete kohaldamine — REACH — Aine uvasorb HEB — Hindamismenetlus — Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) apellatsiooninõukogu otsus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	57
2019/C 328/66	kohtuasi T-280/19 R: Üldkohtu presidendi 12. juuli 2019. aasta määrus — Highgate Capital Management versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigiabi — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Taotletud ajutiste meetmete võtmise vajalikkuse puudumine — Pädevuse puudumine — Vastuvõetamatus)	58
2019/C 328/67	kohtuasi T-355/19 R: Üldkohtu presidendi 12. juuli 2019. aasta määrus — CE versus Regioonide Komitee (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	58
2019/C 328/68	kohtuasi T-367/19 R: Üldkohtu presidendi 15. juuli 2019. aasta määrus — Camerin versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	59
2019/C 328/69	kohtuasi T-480/19: 8. juulil 2019 esitatud hagi — Landesbank Baden-Württemberg versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu	59
2019/C 328/70	kohtuasi T-510/19: 17. juulil 2019 esitatud hagi — Puma versus EUIPO — Gemma Group (Hüppava looma kujutis)	61
2019/C 328/71	kohtuasi T-517/19: 19. juulil 2019 esitatud hagi — Homoki versus komisjon	62
2019/C 328/72	kohtuasi T-525/19: 25. juulil 2019 esitatud hagi — Interimg jt versus komisjon	64
2019/C 328/73	kohtuasi T-537/19: 30. juulil 2019 esitatud hagi — DK versus GSA	65
2019/C 328/74	kohtuasi T-538/19: 30. juulil 2019 esitatud hagi — Casino, Guichard-Perrachon versus komisjon	66
2019/C 328/75	kohtuasi T-539/19: 30. juulil 2019 esitatud hagi — Les Mousquetaires ja ITM Entreprises versus komisjon	67

2019/C 328/76	kohtuasi T-552/19: 7. augustil 2019 esitatud hagi — Malacalza Investimenti versus EKP	68
2019/C 328/77	kohtuasi T-666/19: 9. augustil 2019 esitatud hagi — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)	70
2019/C 328/78	kohtuasi T-556/19: 9. augustil 2019 esitatud hagi — Küprose Vabariik versus EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)	71
2019/C 328/79	kohtuasi T-557/19: 9. augustil 2019 esitatud hagi — Seven versus EUIPO — Seven7 Investment (7Seven)	72
2019/C 328/80	kohtuasi T-559/19: 12. augustil 2019 esitatud hagi — Julius Sämann versus EUIPO — Maharishi Vedic University (Puu kujutis)	72
2019/C 328/81	kohtuasi T-561/19: 13. augustil 2019 esitatud hagi — Lípidos Santiga versus komisjon	73
2019/C 328/82	kohtuasi T-570/19: 16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)	74
2019/C 328/83	kohtuasi T-571/19: 16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)	75
2019/C 328/84	kohtuasi T-572/19: 16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)	75
2019/C 328/85	kohtuasi T-577/19: 19. augustil 2019 esitatud hagi — Leinfelder Uhren München versus EUIPO — Schafft (Leinfelder)	76
2019/C 328/86	kohtuasi T-305/17: Üldkohtu 3. juuli 2019. aasta määrus — Red Bull versus EUIPO (Kahevärvilise rööpküliku kujutis)	77
2019/C 328/87	kohtuasi T-227/18: Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta määrus — Microsemi Europe ja Microsemi versus komisjon. . .	77

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2019/C 328/01)

Viimane väljaanne

ELT C 319, 23.9.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 312, 16.9.2019

ELT C 305, 9.9.2019

ELT C 295, 2.9.2019

ELT C 288, 26.8.2019

ELT C 280, 19.8.2019

ELT C 270, 12.8.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 27. mail 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. jt versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(kohtuasi C-411/19)

(2019/C 328/02)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC jt

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu Kohtul palutakse öelda, kas direktiivi 1992/43/EMÜ⁽¹⁾ artikliga 6 koostoimes direktiiviga 2009/47/EÜ⁽²⁾ — kui see on käsitletaval juhul kohaldatav — on vastuolus riigisisesed esmased õigusnormid ja vastavad eespool ära näidatud teisesed rakendusnormid, mis võimaldavad „viimase astme“ asutusel, kes on pädev tegema otsust, kas rajatise eelprojekt on keskkonkaalutlustega kooskõlas, olukorras, kus keskkonna- ning riigi territooriumi ja mere kaitse minister on teinud põhjendatud negatiivse otsuse, see projekt heaks kiita ning seega anda nõusolek menetluse jätkamiseks, viidates olulisele üldisele huvile, ehkki keskkonnakaitse eest vastutav riigiorgan on kinnitanud, et alternatiivse projekti puhul, millele heakskiitu taotletakse ja mille kohta on juba antud negatiivne keskkonnamõju hinnang, ei ole võimalik välja töötada võimalikke ettekirjutusi ja mõju leevendavaid meetmeid.
2. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas nende direktiividega on vastuolus niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul loetakse niisuguse rajatise eelprojekti heakskiitmisel, mille puhul on vaja läbi viia keskkonnamõju hindamise menetlus, keskkonna huvidest tähtsamaks nimetatud „olulist üldist huvi“, kui see põhineb ainult rajatise suuremal kasumlikkusel, asjaolul, et see on kooskõlas maastiku, ajaloo- ja kultuuriväärtuste ning ühiskonna ja majanduse kaitse huvidega, ning vajadusel täiendada üleuroopalist teedevõrku, milleks käsitletaval juhul on TEN-[T], mis on määratletud „üldvõrguna“ nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1315/2013⁽³⁾, kuigi on olemas alternatiivne lahendus, mis on keskkonna seisukohast juba heaks kiidetud.

3. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas eespool viidatud ühenduse õigusnormidega on kooskõlas niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul leiti olevat võimalik lükata keskkonnamõju hindamise raames heaks kiitmata jäetud teelõigu puhul edasised täpsustused ja uuringud selle keskkonnakaalutlustele vastavuse kohta edasi lõpliku projekti etappi, selle asemel, et nõuda ettepaneku tegijalt edasisi täpsustusi ja uuringuid, et leevendada mõju majandusele ja maastikule alternatiivsel loigul, mis oli vastupidi juba keskkonna seisukohast heaks kiidetud.
4. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas niisugustes tingimustes ja juhul, kui esimeses, teises ja kolmandas küsimuses leitakse, et need õigusnormid on [liidu õigusega] kooskõlas, on nende direktiividega vastuolus niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul ei peeta keskkonna seisukohast negatiivset arvamust, mille on esitanud pädev organ rajatise eelprojekti heakskiitmise menetluse käigus, siduvaks ning põhjalikumad hindamised selle mõju küsimuses, mida see rajatis avaldab territooriumi maastiku ja keskkonna elementidele, lükatakse edasi lõpliku projekti etappi, mis puudutab konkreetselt keskkonnamõju hindamist ning sellest tulenevate sobivate mõju korvamise ja leevendamise meetmete ettenägemist.
5. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas nende direktiividega on vastuolus niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul palutakse tööde ettepaneku tegijal rajatise lõpliku projekti koostamise etapis järgida ettekirjutusi, seisukohti ja soovitusi maastiku ja keskkonna valdkonnas, mis on esitatud seoses eelprojektiga toimunud teenuste konverentsi jooksul, ehkki keskkonnakaitseasutus märkis seoses sellega, et alternatiivse projekti puhul, millele heakskiitu taotletakse, ei ole võimalik välja töötada ettekirjutusi ja leevendusmeetmeid.
6. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas nende direktiividega on vastuolus niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul palutakse ettepaneku tegijal ka läbi viia rajatise keskkonnamõju uuring, mis hõlmab nn „asjakohast hinnangut“, mis koostatakse täielikult kehtivates õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt ja mille põhjal viia läbi kõnesolev mõju hindamine.
7. Euroopa Kohtul palutakse öelda, kas nende direktiividega on vastuolus niisugune lahendus, nagu valiti, mille puhul nimetatakse kolmas isik (Lazio maakond), kes ei ole sama isik nagu tavaliselt (keskkonna- ning riigi territooriumi ja mere kaitse ministeeriumi keskkonnamõju hindamise komisjon), kuid kes kontrollib rajatise lõplikule projektile lisatud keskkonnamõju uuringut, seda ka selleks, et teha kindlaks võimalikud edasised mõju leevendamise ja korvamise meetmed, mis on asjaomase territooriumi keskkonna ja maastiku elementide kaitsmiseks ja säilitamiseks vajalikud, kusjuures keskkonna- ning riigi territooriumi ja mere kaitse ministeeriumi keskkonnamõju hindamise komisjoni ülesanne on seadusandliku dekreeidi nr 163/06 artikli 185 lõigete 4 ja 5 kohaselt ja nendest tulenevate tagajärgedega ainult esitada tagantjärele arvamus, kas teerajatise lõplik projekt on kooskõlas maastiku ja keskkonnakaalutlustega, kui seda on eelnevalt kontrollitud.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne L 5/02, lk 102).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT 2010, L 20, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT 2013, L 348, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Blumar SpA versus Agenzia delle Entrate

(kohtuasi C-415/19)

(2019/C 328/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Blumar SpA

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Agenzia delle Entrate

Eelotsuse küsimus

Kas 27. detsembri 2006. aasta seaduse nr 296 ainsa artikli lõige 1223 (praegune 4. veebruari 2005. aasta seaduse nr 11 artikli 16 bis lõige 11) ja ministrite nõukogu esimehe 23. mai 2007. aasta dekreet on ühenduse õiguskorraga kooskõlas, pidades silmas ELTL artikli 108 [lõiget] 3 nii, nagu seda on tõlgendatud nn Degendorfi kohtulahendis, Euroopa Komisjoni otsust C (2008)380 ja ühenduse proportsionaalsuse põhimõtet?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Roberto Abate SpA versus Agenzia delle Entrate**(kohtuasi C-416/19)**

(2019/C 328/04)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Roberto Abate SpA

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Agenzia delle Entrate

Eelotsuse küsimus

Kas 27. detsembri 2006. aasta seaduse nr 296 ainsa artikli lõige 1223 (praegune 4. veebruari 2005. aasta seaduse nr 11 artikli 16 bis lõige 11) ja ministrite nõukogu esimehe 23. mai 2007. aasta dekreet on ühenduse õiguskorraga kooskõlas, pidades silmas ELTL artikli 108 [lõiget] 3 nii, nagu seda on tõlgendatud nn Degendorfi kohtulahendis, Euroopa Komisjoni otsust C (2008)380 ja ühenduse proportsionaalsuse põhimõtet?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 28. mail 2019 — Commerciale Gicap SpA versus Agenzia delle Entrate**(kohtuasi C-417/19)**

(2019/C 328/05)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Commerciale Gicap SpA

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Agenzia delle Entrate

Eelotsuse küsimus

Kas 27. detsembri 2006. aasta seaduse nr 296 ainsa artikli lõige 1223 (praegune 4. veebruari 2005. aasta seaduse nr 11 artikli 16 bis lõige 11) ja ministrite nõukogu esimehe 23. mai 2007. aasta dekreet on ühenduse õiguskorraga kooskõlas, pidades silmas ELTL artikli 108 [lõiget] 3 nii, nagu seda on tõlgendatud nn Deggendorfi kohtulahendis, Euroopa Komisjoni otsust C (2008) 380 ja ühenduse proportsionaalsuse põhimõtet?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 29. mail 2019 — Irideos SpA versus Poste Italiane SpA

(kohtuasi C-419/19)

(2019/C 328/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Irideos SpA

Vastustaja: Poste Italiane SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas äriühingut Poste Italiane s.p.a. tuleks [kirjeldatud] tunnuste põhjal lugeda 2016. aasta seadusandliku dekreeidi nr 50 artikli 3 lõike 1 punkti d ja ühenduse direktiivide (2014/23/EL ⁽¹⁾, 2014/24/EL ⁽²⁾ ja 2014/25/EL ⁽³⁾) tähenduses „avalik-õigusliku isikuks“?
2. Kas see äriühing — kelle avalik-õigusliku isikuna määratlemine peab iseenesest toimuma direktiivi 2014/25/EL kohaselt hankeseadustiku II osa eeskirjade kohaselt — on kohustatud korraldama riigihankemenetluse ainult siis, kui hange on otseselt seotud direktiivi 2014/25/EL kohaste spetsiifiliste sektorite tegevusaladega, arvestades et tal on täielik läbirääkimisvabadus ja tema suhtes kohaldatakse ainult eraõiguse eeskirju selliste lepingute puhul, mis kitsas mõttes nende sektoritega seotud ei ole, võttes arvesse direktiivi 2014/23/EL põhjenduses 21 ja artiklis 16 sõnastatud põhimõtteid (Corte di Cassazione (kassatsioonikohtu) üldkogu [...] 2018. aasta otsus nr 4899 ja viimases osas Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu) üldkogu [...] 2011. aasta otsus nr 16)?
3. Kas sellesama äriühingu suhtes on juhul, kui ta on määratletav avalik-õigusliku isikuna, muude kui spetsiifiliste sektorite lepingute korral kohaldatav hoopis ülddirektiiv 2014/24/EL (seega hanke-eeskirjad) ja seda ka siis, kui ta tegeleb oma asutamisest saadik toimunud arengu tulemusel tegevustega, mis kujutavad endast peamiselt ettevõtlust ja mis toimuvad konkurentsi tingimustes, nagu näib tulenevat [10. aprilli 2008. aasta kohtuotsuses Ing. Aigner (C-393/06)], sest teistsugune tõlgendus on hankijate sõlmitud lepingute puhul vastuolus direktiiviga 2014/24/EL; direktiivi 2014/23/EL põhjenduses 21 ja artiklis 16 on teisalt sätestatud ainult üks võimalus välistada, et ettevõtjad, kes tegutsevad tavapärasel turutingimustel, on avalik-õiguslikud isikud, samas kui nendesamade õigusnormide põhjal koostoimes on siiski selge, et esmajärjekorras tuleb lähtuda üksuse asutamise etapist, kus see oli mõeldud rahuldama „üldist huvi pakkuvaid vajadusi“ (mis käsitletaval juhul veel eksisteerivad ega ole veel kadunud)?
4. Kas siis, kui on tegemist asutustega, kus tegeldakse nii spetsiifilise sektoriga seotud kui ka muude tegevusaladega, tuleb konkreetse üldist huvi pakkuva teenuse seisukohast „vajalikkuse“ mõistet tõlgendada siiski mittekitsendavalt (nagu on siiani

leitud riigisisese kohtupraktikas vastavalt [...] Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu) üldkogu 2011. aasta otsusele nr 16), mis on vastuolus direktiivi 2014/25/EL põhjenduses 16 ning artiklites 6 ja 13 sätestatud põhimõtete, mis viitavad kohaldatava regulatsiooni kindlakstegemiseks hankeseadustikus reguleeritud tegevusala hanke „eesmärgiks“ olemisele. Seepärast tuleb selgitada välja, kas kõik tegevusalad, mis on asjaomases sektoris vajalikud, võivad olla ajaomase spetsiifilise sektori hanke „eesmärgiks“ — ka vähem seotuna, nagu see on iseloomulik väljajäetud sektoritele, — olenevalt hankija tahtest (seega sh lepingute puhul, mis puudutavad korralist ja erakorralist hooldust, puhastusteenuseid, sisseseade paigaldamist ning asutuste majahoidja- ja valvuriteenuseid või muid nende kasutusi kui see on teenus klientidele), nii et erasektori teenusteks jäävad ainult „muud“ tegevusalad, millega avalik-õiguslik või eraõiguslik isik võib vabalt tegelda täiesti erinevates valdkondades ja mille suhtes kohaldatakse eranditult tsiviilseadustikku ja tsiviilkohtute praktikat (seda viimast tüüpi on näiteks siin asjakohase osas kindlasti Poste Italiane pangateenus, kuid seda ei saa samavõrra öelda elektroonilise side seadmete tarnimise ja kasutamise kohta, kui see toimub kontserni kogu tegevuse huvides, ehkki on väga vajalik just pangandustegevuseks). Lisaks ei tundu tarbetu rõhutada „tasakaalustamatust“, mille tekitab praegu ülekaalukas kitsendav tõlgendus, mille tõttu valitsevad ehitustööde või teenuste hankelõpungute sõlmimist puudutavas osas samastatavate või sarnaste sektorite haldamisel täiesti erinevad reeglid: ühelt poolt väga ranged tagatised, mida hankeseadustik nõuab teise lepingupartneri kindlaksmääramisel, teiselt poolt ettevõtja täielik sõltumatus läbirääkimistel, kes võib vabalt sõlmida lepinguid üksnes oma majandushuvidest lähtudes, ilma igasuguse läbipaistvustagatisteta, mida nõutakse spetsiifilistes sektorites ja väljajäetud sektorites?

5. Kas lõpuks võib hankemenetluse korraldamine — nii riigisisel kui ka ühenduse tasandil ette nähtud avalikul moel — hankeseadustiku alusel omada tähtsust hanke eesmärgi kindlaksmääramisel või seostamisel konkreetse spetsiifilise sektoriga mõiste „vajalikkus“ alusel eelnevas neljandas küsimuses toodud laias tõlgenduses, või teise võimalusena, kas vastuväidet, et asi ei allu halduskohtule, mille on esitanud isik, kes korraldas hankemenetluse, või isikud, kes osalesid selles menetluses edukalt, võib pidada õiguste kuritarvitamiseks [põhiõiguste] harta artikli 54 tähenduses, kuivõrd tegemist on käitumisega, mis iseenesest küll ei mõjuta kohtualluvust (vt selle kohta ka Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutseva riiginõukogu) üldkogu [...] 2011. aasta otsus nr 16), kuid millel on siiski tähtsust seoses kahju hüvitamise ja kohtukuludega, sest see kahjustab selles hankes osalejate õiguspärasust, kui nad ei osutu edukateks pakkujateks ja esitavad kohtule kaebuse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT 2014, L 94, lk 243).

Inpost Paczkomaty sp. z o.o. 5. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. märtsi 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-282/16 ja T-283/16: Inpost Paczkomaty ja Inpost versus komisjon

(kohtuasi C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (esindaja: *radca prawny* D. Doktor)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Poola Vabariik

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu otsus;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud käesolevas kohtuastmes ja Üldkohtus välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: rikutud on ETLT artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus otsustas vääralt, et [Euroopa Liidu raamistiku riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)] (jaotise 2.6) punkti 19 nõuded olid täidetud; rikutud on aluslepingute riigihankeid käsitlevaid põhimõtteid (diskrimineerimise keelu, võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtte) ning direktiivi 97/67 (postidirektiivi) artikli 7 lõiget 2 on tõlgendatud vääralt. Liikmesriikide kasutatud vahendid universaalteenuse osutamise rahastamiseks peavad olema kooskõlas nii diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, mis tulenevad EL toimimise lepingu siseturu vabadusi käsitlevatest sätetest (ja mis hõlmavad universaalse postiteenuse osutaja konkurentsi valikut), kui ka ETLT artikli 106 lõikega 2, antud juhul need aga kooskõlas ei olnud.

Teine väide: rikutud on ETLT artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus leidis vääralt, et nimetatud raamistiku (jaotise 2.2) punkti 14 ja (jaotise 2.10) punkti 60 nõuded olid täidetud. Isegi kui eeldada, et Poczta Polskale antud avaliku teenuse osutamise kohustus vastab postidirektiivi nõuetele, ei välista see kohustust korraldada avalik arutelu või kasutada muid sobivaid viise, mis võimaldavad arvesse võtta kasutajate ja teenuseosutajate huve tõendamaks, et universaalteenuse valdkonna vajadusi on nõuetekohaselt arvesse võetud.

Kolmas väide: rikutud on ETLT artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus leidis vääralt, et nimetatud raamistiku (jaotise 2.9) punkti 52 nõuded olid täidetud, ning direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõikeid 1, 3 ja 5. Üldkohus leidis vääralt, et hüvitusfond vastas diskrimineerimise keelu nõudele ühtse osamakse osas, mis ulatus 2 %ni osamakseid tegema kohustatud universaalteenuse osutajate või samaväärsete teenuste osutajate saadud maksimumtulust, kuna seda määra kohaldatakse ühetaoliselt kõikidele turuosalistele, mis on aga diskrimineeriv, kuna universaalteenuste osutajate ja samaväärsete teenuste osutajate olukord ei ole sama. Lisaks leidis Üldkohus vääralt, et hüvitusfond vastas ka proportsionaalsuse nõudele.

Seadusandlike muudatuste põhimõtteid käsitlevate arutelude ajal olid hüvitusfondi iseloomulikud tunnused väga erinevad nendest, mille lõpuks kehtestas postiseadus, mis tähendab, et ei saa asuda seisukohale nagu oleks aruteludes fondi põhimõtteid käsitletud.

Universaalteenuse rahastamise tingimused ei näe ette kohustust uurida, kas kantud netokulu kujutab endast määratud universaalteenuse osutaja jaoks ebavõrdset koormust. Teenuse rahastamise ja universaalteenuse osutamisest tuleneva raamatupidamisliku kahjumi tekkimise automaatsest seost ei saa pidada postidirektiivi nõuete vastavaks.

Neljas väide: rikutud on postidirektiivi artikli 7 lõiget 1, kuna Üldkohus nõustus universaalteenuse kulude rahastamisega Poczta Polskale antud teatavate ainu- ja erioiguste teel. Postidirektiivi artikli 7 lõik 1 kohaselt liikmesriigid anna ega säilita ainu- või erioigusi postiteenuste osutamise alustamiseks ega postiteenuste osutamiseks. Ent Poczta Polskale antud ainu- ja erioigused ei kuulu erinevalt Üldkohtu arvamusest ilmselgelt postidirektiivis sätestatud erandite hulka.

Inpost S.A. 5. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. märtsi 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-282/16 ja T-283/16: Inpost Paczkomaty ja Inpost versus komisjon

(kohtuasi C-432/19 P)

(2019/C 328/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Inpost S.A. (esindaja: *radca prawny* W. Knopkiewicz)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Poola Vabariik

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu otsus;

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud käesolevas kohtuastmes ja Üldkohtus välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: rikutud on ETL artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus otsustas vääralt, et [Euroopa Liidu raamistiku riigiabi jaoks, mida antakse avalike teenuste eest makstava hüvitisena (2011)] (jaotise 2.6) punkti 19 nõuded olid täidetud; rikutud on aluslepingute riigihankeid käsitlevaid põhimõtteid (diskrimineerimise keelu, võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtte) ning direktiivi 97/67 (postidirektiivi) artikli 7 lõiget 2 on tõlgendatud vääralt.

Liikmesriikide kasutatud vahendid universaalteenuse osutamise rahastamiseks peavad olema kooskõlas nii diskrimineerimise keelu, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, mis tulenevad EL toimimise lepingu siseturu vabadusi käsitlevatest sätetest (ja mis hõlmavad universaalse postiteenuse osutaja konkurentsi valikut), kui ka ETL artikli 106 lõikega 2, antud juhul need aga kooskõlas ei olnud.

Teine väide: rikutud on ETL artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus leidis vääralt, et nimetatud raamistiku (jaotise 2.2) punkti 14 ja (jaotise 2.10) punkti 60 nõuded olid täidetud. Isegi kui eeldada, et Poczta Polskale antud avaliku teenuse osutamise kohustus vastab postidirektiivi nõuetele, ei välista see kohustust korraldada avalik arutelu või kasutada muid sobivaid viise, mis võimaldavad arvesse võtta kasutajate ja teenuseosutajate huve tõendamaks, et universaalteenuse valdkonna vajadusi on nõuetekohaselt arvesse võetud.

Kolmas väide: rikutud on ETL artikli 106 lõiget 2, kuna Üldkohus leidis vääralt, et nimetatud raamistiku (jaotise 2.9) punkti 52 nõuded olid täidetud, ning direktiivi 97/67/EÜ artikli 7 lõikeid 1, 3 ja 5. Üldkohus leidis vääralt, et hüvitusfond vastas diskrimineerimise keelu nõudele ühtse osamakse osas, mis ulatus 2 %ni osamakseid tegema kohustatud universaalteenuse osutajate või samaväärsete teenuste osutajate saadud maksimumtulust, kuna seda määra kohaldatakse ühetaoliselt kõikidele turuosalistele, mis on aga diskrimineeriv, kuna universaalteenuste osutajate ja samaväärsete teenuste osutajate olukord ei ole sama. Lisaks leidis Üldkohus vääralt, et hüvitusfond vastas ka proportsionaalsuse nõudele.

Seadusandlike muudatuste põhimõtteid käsitlevate arutelude ajal olid hüvitusfondi iseloomulikud tunnused väga erinevad nendest, mille lõpuks kehtestas postiseadus, mis tähendab, et ei saa asuda seisukohale nagu oleks aruteludes fondi põhimõtteid käsitletud.

Universaalteenuse rahastamise tingimused ei näe ette kohustust uurida, kas kantud netokulu kujutab endast määratud universaalteenuse osutaja jaoks ebavõrdset koormust. Teenuse rahastamise ja universaalteenuse osutamisest tuleneva raamatupidamisliku kahjumi tekkimise automaatselt seost ei saa pidada postidirektiivi nõuete vastavaks.

Neljas väide: rikutud on postidirektiivi artikli 7 lõiget 1, kuna Üldkohus nõustus universaalteenuse kulude rahastamisega Poczta Polskale antud teatavate ainu- ja erioiguste teel. Postidirektiivi artikli 7 lõik 1 kohaselt liikmesriigid anna ega säilita ainu- või erioigusi postiteenuste osutamise alustamiseks ega postiteenuste osutamiseks. Ent Poczta Polskale antud ainu- ja erioigused ei kuulu erinevalt Üldkohtu arvamusest ilmselgelt postidirektiivis sätestatud erandite hulka.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 5. juunil 2019 — Poste Italiane SpA versus Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

(kohtuasi C-434/19)

(2019/C 328/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Poste Italiane SpA

Vastustaja: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 14 (endine asutamislepingu artikkel 7D, seejärel EÜ artikkel 16) ning ELTL artikli 106 lõikega 2 (endine asutamislepingu artikkel 90, seejärel EÜ artikli 86 lõige 2) ning tildist majandushuvi esindava teenuse skeemi (*schema del servizio di interesse economico generale*, edaspidi „SIEG“) regulatsiooniga on vastuolus niisugune õigusnorm, nagu on nähtud ette seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõikes 3 koostoimes seaduse nr 662/1996 artikli 2 lõigetega 18–20, mille kohaselt on loodud ja säilitatakse — ka pärast Poste Italiane s.p.a. osutatavate „postipanga“ teenuste erastamist — tegevusega tegelemise ainuõigus (monopoolne seisund), mis on Poste Italiane s.p.a.-l ja mille ese on niisuguse postikontoteenuse haldamine, mis on mõeldud kohaliku ICI-maksu kogumiseks, ning seda võttes arvesse riigi õigusnormide arengut maksude sissenõudmise alal — õigusnormid, mis juba vähemalt 1997. aastast võimaldavad maksukohustuslastel ja ka kohalikel maksuasutustel kasutada pangasüsteemi kaudu tasumise ja sissenõudmise viisi?
2. Kas juhul, kui vastuseks esimesele küsimusele peaks leitama, et seadusjärgse monopoli loomine vastab SIEG tunnustele, on ELTL artikli 106 lõikega 2 (endine asutamislepingu artikkel 90, seejärel EÜ artikli 86 lõige 2) ja ELTL artikli 107 lõikega 1 (endine asutamislepingu artikkel 92, seejärel EÜ artikkel 87) nii tõlgendatuna, nagu neid on tõlgendanud Euroopa Kohus, seoses nõuetega, mille eesmärk on eristada õiguspärasest meetet — millega hüvitatakse avaliku teenuse osutamise kohustusi — õigusvastasest riigibist (Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidentium Magdeburg vs. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), vastuolus niisugune õigusnorm, nagu tuleneb seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõikest 3 koostoimes seaduse nr 662/1996 artikli 2 lõigetega 18–20 ja vabariigi presidendi dekreeedi nr 144/2001 artikli 3 lõikega 1, millega on Poste Italiane s.p.a.-le antud õigus määrata ühepoolset kindlaks selle vahendustasu summa, mida kontsessioonääril (vahendajal) ICI-maksu kogumise eest tasuda tuleb ja mida kohaldatakse iga haldustehingu suhtes kontsessioonääri nimel avatud postikontol, arvestades, et Poste Italiane s.p.a. määras oma nõukogu otsusega nr 57/1996 ajavahemikul 1. aprillist 1997 kuni 31. maini 2001 selle vahendustasu suuruseks 100 liiri ja alates 2001. aasta 1. juunist 0,23 eurot?
3. Kas ELTL artikli 102 lõikega 1 (endine asutamislepingu artikkel 86, seejärel EÜ artikli 82 lõige 1) niisugusena, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus (vt Euroopa Kohtu 13. detsembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-18/88: GB Inno BM, 25. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas C-203/96: Chemische Afvaistoffen Dusseldorf BV ja 17. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas C-340/99: TNT TRACO s.p.a.), on vastuolus niisugune õigusnormide kogum, mille moodustavad seaduse nr 662/1996 artikli 10 lõiked 18–20, vabariigi presidendi dekreeedi nr 144/2001 artikli 3 lõige 1 ja seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõige 3, mida kontsessioonäär (vahendaja) peab kindlasti järgima ja maksuma seda „vahendustasu“ niisugusena, nagu selle on kindlaks määranud ja/või nagu seda muudab ühepoolset Poste Italiane s.p.a., kusjuures ta ei saa postikontolepingust midugi taganeda, kui peab rikkuma seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõiget 3 ja jätma täitmata ICI kogumise kohustuse, mille ta on maksu kohaldava kohaliku omavalitsusasutuse suhtes võtnud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 5. juunil 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione versus Poste Italiane SpA

(kohtuasi C-435/19)

(2019/C 328/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Agenzia delle entrate — Riscossione

Vastustaja: Poste Italiane SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 14 (endine asutamislepingu artikkel 7D, seejärel EÜ artikkel 16) ning ELTL artikli 106 lõikega 2 (endine asutamislepingu artikkel 90, seejärel EÜ artikli 86 lõige 2) ning üldist majandushuvi esindava teenuse skeemi (*schema del servizio di interesse economico generale*, edaspidi „SIEG“) regulatsiooniga on vastuolus niisugune õigusnorm, nagu on nähtud ette seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõikes 3 koostoimes seaduse nr 662/1996 artikli 2 lõigetega 18–20, mille kohaselt on loodud ja säilitatakse — ka pärast Poste Italiane s.p.a. osutatavate „postipanga“ teenuste erastamist — tegevusega tegelemise ainuõigus (monopoolne seisund), mis on Poste Italiane s.p.a.-l ja mille ese on niisuguse postikontoteenuse haldamine, mis on mõeldud kohaliku ICI-maksu kogumiseks, ning seda võttes arvesse riigi õigusnormide arengut maksude sissenõudmise alal — õigusnormid, mis juba vähemalt 1997. aastast võimaldavad maksukohustuslastel ja ka kohalikel maksuasutustel kasutada pangasüsteemi kaudu tasumise ja sissenõudmise viisi?
2. Kas juhul, kui vastuseks esimesele küsimusele peaks leitama, et seadusjärgse monopoli loomine vastab SIEG tunnustele, on ELTL artikli 106 lõikega 2 (endine asutamislepingu artikkel 90, seejärel EÜ artikli 86 lõige 2) ja ELTL artikli 107 lõikega 1 (endine asutamislepingu artikkel 92, seejärel EÜ artikkel 87) nii tõlgendatuna, nagu neid on tõlgendanud Euroopa Kohus, seoses nõuetega, mille eesmärk on eristada õiguspärasest meetet — millega hüvitatakse avaliku teenuse osutamise kohustusi — õigusvastasest riigiabist (Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg vs. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), vastuolus niisugune õigusnorm, nagu tuleneb seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõikest 3 koostoimes seaduse nr 662/1996 artikli 2 lõigetega 18–20 ja vabariigi presidendi dekreeedi nr 144/2001 artikli 3 lõikega 1, millega on Poste Italiane s.p.a.-le antud õigus määrata ühepoolset kindlaks selle vahendustasu summa, mida kontsessioonääril (vahendajal) ICI-maksu kogumise eest tasuda tuleb ja mida kohaldatakse iga haldustehingu suhtes kontsessioonäari nimel avatud postikontol, arvestades, et Poste Italiane s.p.a. määras oma nõukogu otsusega nr 57/1996 ajavahemikul 1. aprillist 1997 kuni 31. maini 2001 selle vahendustasu suuruseks 100 liiri ja alates 2001. aasta 1. juunist 0,23 eurot?
3. Kas ELTL artikli 102 lõikega 1 (endine asutamislepingu artikkel 86, seejärel EÜ artikli 82 lõige 1) niisugusena, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus (vt Euroopa Kohtu 13. detsembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-18/88: GB Inno BM, 25. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas C-203/96: Chemische Afvaistoffen Dusseldorf BV ja 17. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas C-340/99: TNT TRACO s.p.a.), on vastuolus niisugune õigusnormide kogum, mille moodustavad seaduse nr 662/1996 artikli 2 lõiked 18–20, vabariigi presidendi dekreeedi nr 144/2001 artikli 3 lõige 1 ja seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõige 3, mida kontsessioonäär (vahendaja) peab kindlasti järgima ja maksuma seda „vahendustasu“ niisugusena, nagu selle on kindlaks määranud ja/või nagu seda muudab ühepoolset Poste Italiane s.p.a., kusjuures ta ei saa postikontolepingust muidu taganeda, kui peab rikkuma seadusandliku dekreeedi nr 504/1992 artikli 10 lõiget 3 ja jätma täitmata ICI kogumise kohustuse, mille ta on maksu kohaldava kohaliku omavalitsusasutuse suhtes võtnud?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 11. juunil 2019 —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband
e.V. versus Frontline Digital GmbH**

(kohtuasi C-438/19)

(2019/C 328/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Kostja: Frontline Digital GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tarbijale tarnitakse kauglepingu puhul digitaalne infosisu direktiivi 2011/83/EL ⁽¹⁾ artikli 16 punkti m tähenduses, kui ta sõlmib kauplejaga lepingu veebipõhisel „tutvumisplatvormil“ osalemise kohta?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas olukorras, kus kaupleja alustab tarbijale digitaalse infosisu tarnimist, lõpeb tarbija taganemisõigus direktiivi 2011/83/EL artikli 16 punkti m alusel ka juhul, kui kaupleja ei andnud vastuolus direktiivi 2011/83/EL artikli 8 lõikega 7 tarbijale enne kinnitust sõlmitud lepingu kohta koos nimetatud sättes loetletud andmetega?

Juhul kui tarbija taganemisõigus sellisel juhul säilib:

Kas tarbijat tuleb sellest vastavalt direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktile k enne teavitada?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hispaania) 7. juunil 2019 —
Vodafone España S.A.U. versus Diputación Foral de Guipúzcoa**

(kohtuasi C-443/19)

(2019/C 328/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Vodafone España S.A.U.

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Diputación Foral de Guipúzcoa

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta ⁽¹⁾ artiklit 13 ning sellega kooskõlas olevaid ja seda täiendavaid artikleid tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, et Hispaania Kuningriik ja konkreetselt maksualaselt autonoomne Gipuzkoa ajalooline territoorium maksustab telekommunikatsioonioperaatori õigust kasutada raadiosagedusi — mille eest juba nõutakse nn spektritasu — üldise varaliste õiguste ülemineku ja dokumentaalselt tõestatud õigustoimingute maksuga, mis on üldiselt ja kooskõlas seda maksu reguleerivate provintsi õigusnormidega kohaldatav üldkasutatavate hüvede halduskontsessioonide suhtes?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 21; ETL eriväljaanne 13/29, lk 337.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hispaania) 12. juunil 2019 — WT versus Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(kohtuasi C-448/19)

(2019/C 328/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja apellant: WT

Vastustaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Eelotsuse küsimus

Euroopa Liidu Kohtult küsitakse, kas nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta ⁽¹⁾ artikliga 12 ning muu hulgas Euroopa Liidu Kohtu 7. detsembri 2017. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-636/16) ja 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsusega (kohtuasi C-371/08) on kooskõlas niisugune tõlgendus, mis sisaldub Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 19. veebruari 2019. aasta kohtuotsustes nr 191/2019 kassatsioonikaebuses 5607/2017 (ES:TS:2019:580) ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuotsuses nr 257/2019 kassatsioonikaebuses 5809/2017 (ES:TS:2019:663), mille kohaselt on direktiivi 2001/40/EÜ ⁽²⁾ tõlgendamise kaudu võimalik jõuda kinnituseni, et iga kolmanda riigi kodanik, kellel on pikaajaline elamisluba ja kes on toime pannud kuriteo, mis on karistatav vähemalt üheaastase karistusega, võib ja tuleb „automaatselt“ välja saata, s.t [ilma] vajaduseta hinnata tema isiklikke, perekondlikke, sotsiaalseid või tööhõivealaseid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272.

⁽²⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/40/EÜ kolmandate riikide kodanike väljasaatmise otsuste vastastikuse tunnustamise kohta (EÜT 2001, L 149, lk 34; ELT eriväljaanne 19/04, lk 107).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania)
12. juunil 2019 — YV versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.**

(kohtuasi C-452/19)

(2019/C 328/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hageja: YV

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglases ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata.

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania)
12. juunil 2019 — BX versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.**

(kohtuasi C-455/19)

(2019/C 328/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BX

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglates ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata.

(1) EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. juunil 2019 — All in One Star Ltd**(kohtuasi C-469/19)**

(2019/C 328/16)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled*Avalduse esitaja ja määruskaebuse esitaja: All in One Star Ltd***Eelotsuse küsimused**

1. Kas direktiivi (EL) 2017/1132 ⁽¹⁾ artikliga 30 on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et teises liikmesriigis asuva osahinguga filiaali kandmiseks äriregistrisse tuleb avaldada osakapitali või sellele vastava kapitali suurus?
- 2) a) Kas direktiivi (EL) 2017/1132 artikliga 30 on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et teises liikmesriigis asuva osahinguga filiaali äriregistrisse kandmise avalduses peab äriühingu juhataja kinnitama, et ei esine asjaolusid, mis liikmesriigi õiguse kohaselt välistavad juhatuse liikmeks oleku, see tähendab, et tal ei ole kohtu või ametiasutuse otsusega keelatud töötada või tegutseda ettevõtjana tegevusalal, mis kattub osaliselt või täielikult äriühingu tegevusalaga, ja et tema suhtes ei ole kohaldatud asjaomast keeldu jõustunud süüdimõistva kohtuotsuse alusel teatavate süütegude eest ning et notar, samaväärse õigusnõustamisega tegelev isik või konsulaarametnik on teda sellega seoses teavitanud piiramatust teabe andmise kohustusest kohtu ees?
- b) Kui küsimusele 2a tuleb vastata eitavalt:

Kas ELTL artiklitega 49 ja 54 on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette, et teises liikmesriigis asuva osahinguga filiaali äriregistrisse kandmise avalduses peab äriühingu juhataja esitama eespool kirjeldatud kinnituse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT 2017, L 169, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 21. juunil 2019 — IE versus Magistrat der Stadt Wien**(kohtuasi C-477/19)**

(2019/C 328/17)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: IE

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõistet „puhkepaik“ elupaikade direktiivi ⁽¹⁾ artikli 12 lõike 2 punktis d tuleb tõlgendada nii, et sellega on hõlmatud ka vahepeal maha jäetud endised puhkepaigad?

Kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

Kas kõik vahepeal maha jäetud endised puhkepaigad tuleb liigitada „puhkepaigaks“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

Kui vastus sellele küsimusele on eitav:

Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas vahepeal maha jäetud endine puhkepaik tuleb liigitada „puhkepaigaks“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

2. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sekkumist „puhkepaika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

3. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sedavõrd rasket sekkumist „puhkepaika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses, et lähtuda tuleb selle „elupaiga“, kahjustamisest“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

4. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sedavõrd rasket sekkumist „puhkepaika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti b tähenduses, et lähtuda tuleb selle „elupaiga“, hävitamisest“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

5. Kas mõistet „paljunemispaiik“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punktis d tuleb tõlgendada nii, et selle all mõeldakse esiteks vaid täpselt piiritletud kohta, kus korrapäraselt toimuvad paaritumistoimingud selle sõna kitsamas tähenduses või paljunemisega vahetult seotud väikse ulatusega territooriumil toimuvad tegevused (näiteks kudemine), või hõlmab „paljunemispaiik“ lisaks kõiki täpselt piiritletavaid paiku, mis on poegade arenguks tingimata vajalikud, näiteks munemispaiigad või vastse- või röövikustaadiumis vajalikud taimeosad?

Kui vastus sellele küsimusele on eitav:

Mida hõlmab mõiste „paljunemispaiik“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses ja kuidas tuleb „paljunemispaiika“ teistest paikadest territoriaalselt piiritleda?

6. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sekkumist „paljunemispaiika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

7. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sedavõrd rasket sekkumist „paljunemispaiika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses, et lähtuda tuleb selle „paljunemispaiiga“, kahjustamisest“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

8. Milliste kriteeriumide alusel tuleb kindlaks teha, kas teatav tegu või tegemata jätmine kujutab endast sedavõrd rasket sekkumist „paljunemispaiika“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses, et lähtuda tuleb selle „paljunemispaiiga“, hävitamisest“ elupaikade direktiivi artikli 12 lõike 2 punkti d tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Hispaania)
24. juunil 2019 — JF ja KG versus Bankia S.A.**

(kohtuasi C-482/19)

(2019/C 328/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: JF ja KG

Kostja: Bankia S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglases ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata.

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — OK**(kohtuasi C-492/19)**

(2019/C 328/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: OK

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?
3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?
5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT erivaljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — PL**(kohtuasi C-493/19)**

(2019/C 328/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: PL

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?
3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?
5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgerichts Steiermark (Austria) 26. juunil 2019 — QM**(kohtuasi C-494/19)**

(2019/C 328/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: QM

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral — näiteks palgadokumentide ja sotsiaalkindlustusdokumentide kättesaadavana hoidmata jätmise või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmise puhul — väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71/EÜ ja direktiivi 2014/67/EL tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?
3. Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis nõuab, et juhul, kui ajutine töötamine/tegevus vastuvõtvast riigis ennetähtaegselt lõpetatakse ja/või peatatakse, tuleb saata keskele koordineerimisasutusele muudatusteade?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, mis ei näe muudatusteate saatmiseks ette mõistlikku tähtaega?
5. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teatavate dokumentide kättesaadavaks tegemise nõude täitmiseks ei ole piisav, kui sobivad ja asjassepuutuvad dokumendid esitatakse mõistliku aja jooksul?
6. Kas ELTL artiklit 56 ja direktiivi 2014/67/EL artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm, mis näeb ette, et teise riigi teenuseosutaja peab esitama sellised dokumendid, milles on rohkem andmeid, kui on direktiivi 2014/67/EL artiklis 9 ette nähtud, mis ei ole asjassepuutuvad ega sobivad ning mida ei ole riigisiseses õiguses selgelt määratletud (näiteks palgaaruanded, töötasukonto väljavõtted, palgaarvestused, tulumaksu kinnipidamise tõendid, sisse- ja väljaregistreerimine, ravikindlustus, lisatasude loetelu, palgaklassifikatsiooni käsitlevad dokumendid, tunnistused)?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT erivaljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 1. juulil 2019 — kriminaalasjas järgmise isiku suhtes: Oriol Junqueras Vies

(kohtuasi C-502/19)

(2019/C 328/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Oriol Junqueras Vies

Teised menetlusosalised:

Prokuratuur

Riigi esindaja

Actio popularis'e esitanud erakond VOX

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokoll nr 7 ⁽¹⁾ artiklit 9 kohaldatakse enne „istungjärkude perioodi“ algust isiku suhtes, kes on süüdistatav esimese astme kuriteos ja kes viibib eelvangistuses, mis on kohtulikult määratud tegude eest, mis on toime pandud enne valimisprotsessi algust, mille tulemusel see isik kuulutatakse valituks Euroopa Parlamenti, kuid kohtuotsusega on keeldutud andmast talle erakorralist luba kinnipidamisasutusest väljumiseks, mis võimaldaks tal täita nõudeid, mis on sätestatud riigisisestes valimisalastes õigusnormides, millele on viidatud esindajate otsest ja üldist Euroopa Parlamenti valimist käsitleva akti artiklis 8?
2. Kui vastus on jaatav — kui riigisiseses valimisalases õigusnormis määratud organ on teatanud Euroopa Parlamendile, et kuna valitud isik ei ole täitnud valimistel kehtestatud nõudeid (mis on võimatu tema isikuvabaduse piiramise tõttu, kuna ta viibib esimese astme kuritegude kohta algatatud menetluse raames eelvangistuses), ei ole see isik omandanud seda parlamendiliikme staatust enne, kui ta need nõuded täidab, siis kas kehtib endiselt väljendi „istungjärkude periood“ laiendav tõlgendus, vaatamata sellele, et valitud isiku eeldatav üleminek ametikohale asumiseks katkeb?
3. Kui vastus kinnitab laiendavat tõlgendust, siis kas juhul, kui valitud isik viibib esimese astme kuritegude kohta algatatud menetluse raames eelvangistuses piisavalt palju aega enne valimisprotsessi algust, on vangistuse määranud kohus protokoll nr 7 artikli 9 väljendit „*kui nad sõidavad Euroopa Parlamendi istungipaika ja sealt tagasi*“ arvestades kohustatud vangistuse lõpetama absoluutselt, peaaegu automaatselt, selleks et võimaldada täita formaalsusi ja sõitmist Euroopa Parlamenti? Või kas ta peaks lähtuma igal üksikjuhul sellest, et ta kaalub ühelt poolt kohtumõistmise ja nõuetekohase menetluse huvist tulenevaid õigusi ja huve ning teiselt poolt huve, mis on seotud immuuniteedi instituudiga nii parlamendi toimivuse ja sõltumatuse nõude järgimise osas kui ka valitud isiku õigusega töötada avalikel ametikohtadel?

⁽¹⁾ ELT 2012, C 326, lk 266.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 4. juulil 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG versus Hauptzollamt München

(kohtuasi C-509/19)

(2019/C 328/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BMW Bayerische Motorenwerke AG

Vastustaja: Hauptzollamt München

Eelotsuse küsimus

Kas arenduskulud, mis on seotud Euroopa Liidus välja töötatud tarkvaraga, mille andis ostja müüjale üle tasuta ja mis on installeeritud imporditud juhtimisseadmesse, tuleb lisada imporditud kauba tehinguväärtusele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik⁽¹⁾, artikli 71 lõike 1 punktide b, kui need ei sisaldu imporditud kauba eest tegelikult makstud või makstavas hinnas?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 269, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 9. juulil 2019 — NMI Technologietransfer GmbH versus EuroNorm GmbH

(kohtuasi C-516/19)

(2019/C 328/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: NMI Technologietransfer GmbH

Vastustaja: EuroNorm GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas majandustegevusega tegelev osäühing ei saa määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 ⁽¹⁾ kohaselt olla väikese ja keskmise suurusega ettevõtja pelgalt seetõttu, et 90 % osäühingu osakapitalist kuulub sihtasutusele, mille nõukogus, millel puudub juhtimispädevus, on 17 liiget, kellest kaks on ministriumite esindajad, üks on linnapea, üks on ülikooli rektor ja kolm on sama ülikooli professorid, üks on teise kõrgkooli president ning üks on kaubandus-tööstuskoja juhataja?
2. Kas riiklikud ülikoolid ja kõrgkoolid ning Saksamaal tegutsev kaubandus-tööstuskoda on avalik-õiguslikud asutused määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 tähenduses?
3. Kas sihtasutuse nõukogus vabatahtlikena tegutsevad isikud on avalik-õiguslikud isikud määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 tähenduses üksnes seetõttu, et nad teevad oma põhitööd avalik-õiguslikus asutuses?
4. Kas avalik-õigusliku asutuse kontroll määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 tähenduses eeldab, et avalik-õigusliku asutuse organid saavad nõukogus vabatahtlikena tegutsevate isikute tegevust nende vahelise õigussuhte kaudu nõukogus hääletamisel mõjutada?
5. Kas hääleõiguse olemine avalik-õigusliku asutuse kaudse kontrolli all eeldab, et on tuvastatud, et avalik-õiguslikud asutused mõjutavad nõukogu liikmeid eesmärgiga kallutada neid hääletama avalik-õigusliku asutuse määratud viisil?
6. Kas hääleõigus on avalik-õiguslike asutuste kaudse kontrolli all, kui esineb võimalus, et nõukogus vabatahtlikena tegutsevad isikud lähtuvad nõukogus tegutsedes nende avalik-õiguslike asutuste huvidest, kes nad nõukogusse nimetas?
7. Kas avalik-õiguslike asutuste „ühiskontrolli all“ olemine määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 tähenduses eeldab, et tuvastada saab avalik-õiguslike asutuste ühist tahet hääleõiguse kasutamisel?
8. Kas „kontrolli all“ olemine määruse nr 651/2014 I lisa artikli 3 lõike 4 tähenduses sõltub sellest, kuidas sihtasutus oma põhikirja tegelikult rakendab, või tuleb lähtuda põhikirja sõnastuse võimalikust tõlgendusest?

⁽¹⁾ komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT 2014, L 187, lk 1)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský soud v Ostravě (Tšehhi) 9. juulil 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství

(kohtuasi C-520/19)

(2019/C 328/25)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský soud v Ostravě

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimus

Kas selliste sõnaselgete riigisestse õigusaktide olemasolu, mis käsitlevad [solidaar]vastutust pektusteahela raames kätte saamata jäänud maksude puhul, on vastavalt Euroopa Liidu Kohtu käibemaksupettusega seotud kohtupraktikale vastuolus sellega, kui maksuhaldur ei anna nende õigusaktide alusel vastutusele võetavale isikule õigust arvata maha käibemaksu? Kas selline tegevus on käesolevas olukorras vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 17 lõikega 1, artikliga 20, artikli 52 lõikega 1, artikli 52 lõikega 6 ja artikliga 54?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 9. juulil 2019 — Entoma SAS versus Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(kohtuasi C-526/19)

(2019/C 328/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Entoma SAS

Vastustajad: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Eelotsuse küsimus

Kas 27. jaanuari 1997. aasta määruse⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punkti e tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuulub tervetest loomadest koosnev toit, mis on mõeldud terviktoiduna tarbimiseks, või on see kohaldatav ainult toidu koostisosade suhtes, mis on saadud putukatest?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 1997. aasta määrus (EÜ) nr 258/97 uuendoidu ja toidu uuendkoostisosade kohta (EÜT 1997, L 43, lk 1; ELT eriväljaanne 13/18, lk 244).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 10. juulil 2019 — F-AG versus Finanzamt Y**(kohtuasi C-528/19)**

(2019/C 328/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: F-AG

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Y

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, milles maksukohustuslane teeb teatud linna tellimisel kohaliku tee ehitustöid, on kõnealusel maksukohustuslasel, kes on kasutanud kohalikule omavalitsusüksusele üleantava tee ehitamiseks teiste maksukohustuslaste teenuseid, õigus selle eest vastavalt kuuenda käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 2 punktile a sisendkäibemaks maha arvata?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, milles maksukohustuslane teeb teatud linna tellimisel kohaliku tee ehitustöid, on tegemist kauba tarnimisega tasu eest, mille puhul antakse tasuna kõnealusel tee laiendamise eest luba käitada karjääri?
3. Juhul kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, milles maksukohustuslane teeb teatud linna tellimisel kohaliku tee ehitustöid, tuleb avalikult kasutatava tee tasuta üleandmist kohalikule omavalitsusüksusele vastavalt kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 5 lõikele 6 käsitada kauba tasuta tarnena, ehkki üleandmine toimub majandustegevuse eesmärgil, et vältida kohaliku omavalitsusüksuse poolse lõpptarbimise maksustamata jätmist?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 11. juulil 2019 — NM, pankrotihaldur NIKI Luftfahrt GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses versus ON**(kohtuasi C-530/19)**

(2019/C 328/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: NM, pankrotihaldur NIKI Luftfahrt GmbH suhtes algatatud maksejõuetusmenetluses

Vastustaja määruskaebemenetluses: ON

Eelotsuse küsimused

1. Kas lennuettevõtja, kes määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti b kohaselt pakub reisijatele nimetatud määruse artikli 9 lõike 1 punkti b kohast abi, vastutab sama määruse alusel kahju eest, mille põhjustas reisija vigastus, mis tekkis lennuettevõtja pakutud hotelli personali hooletuse tõttu?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis

Kas lennuettevõtja kohustus pakkuda määruse nr 261/2004 artikli 9 lõike 1 punkti b kohast abi piirdub reisijale hotelli vahendamise ja majutuskulude kandmisega või on lennuettevõtja kohustatud tagama majutuse kui sellise?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 12. juulil 2019 — A versus Latvijas Republikas Veselības ministrija

(kohtuasi C-535/19)

(2019/C 328/29)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: A

Teine pool kassatsioonimenetluses: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Eelotsuse küsimused

1. Kas riiklik tervishoiuteenus kuulub määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses „haigushüvitiste“ alla?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas liikmesriikidel on määruse nr 883/2004 artikli 4 ja direktiivi 2004/38⁽²⁾ artikli 24 alusel lubatud, selleks et vältida ebaproportsionaalseid taotlusi tervishoiuteenuse osutamise kindlustamiseks ette nähtud sotsiaaltoetuste saamiseks, keelduda andmast neid toetusi — mida antakse oma riigi kodanikele ja töötaja staatusega liidu kodaniku pereliikmetele, kes on samas olukorras — sellistele liidu kodanikele, kellel ei ole hetkel töötaja staatust?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas liikmesriikidel on Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 18 ja 21 ning direktiivi 2004/38 artikli 24 alusel lubatud, selleks et vältida ebaproportsionaalseid taotlusi tervishoiuteenuse osutamise kindlustamiseks ette nähtud sotsiaaltoetuste saamiseks, keelduda andmast neid toetusi — mida antakse oma riigi kodanikele ja töötaja staatusega liidu kodaniku pereliikmetele, kes on samas olukorras — sellistele liidu kodanikele, kellel ei ole hetkel töötaja staatust?

4. Kas määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 11 lõike 3 punktiga e on kooskõlas olukord, kus Euroopa Liidu kodanikule, kes kasutab oma vaba liikumise õigust, ei anta õigust saada riiklikke tervishoiuteenuseid kõikides käesolevas asjas asjaomastes liikmesriikides?
5. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 18, artikli 20 lõikega 1 ja artikliga 21 on kooskõlas olukord, kus Euroopa Liidu kodanikule, kes kasutab oma vaba liikumise õigust, ei anta õigust saada riiklikke tervishoiuteenuseid kõikides käesolevas asjas asjaomastes liikmesriikides?
6. Kas direktiivi 2004/38 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses riigis elamise seaduslikkuse all tuleb mõista, et see annab isikule õiguse sotsiaalkindlustusele, ja samuti, et see võib olla põhjuseks, mille pärast isik sotsiaalkindlustusest ilma jätta? Kas konkreetselt käesoleval juhul tuleb arvestada, et asjaolu, et taotlejal on üldine ravikindlustus, mis on üks direktiivi 2004/38 kohaselt riigis elamise seaduslikkuse eeltingimustest, võib põhjendada isiku riiklikus tervisekindlustussüsteemis kindlustamisest keeldumist?

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht München I (Saksamaa) 15. juulil 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

(kohtuasi C-539/19)

(2019/C 328/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht München I

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Kostja: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Eelotsuse küsimused

Kas määruse (EL) nr 531/2012 (¹) artiklit 6a ja artikli 6e lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6a alusel peavad mobiilsideoperaatorid kohaldama kõikide klientide suhtes alates 15. juunist 2017 automaatselt reguleeritud tariifi olenemata sellest, kas need kliendid kasutasid kuni selle ajani reguleeritud tariifi või eritariifi ehk niinimetatud alternatiivset rändlustariifi?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT 2012, L 172, k 10), määrusega (EL) 2015/2120 muudetud redaktsioonis (ELT 2015, L 310, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 16. juulil 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG versus Hauptzollamt Hamburg

(kohtuasi C-543/19)

(2019/C 328/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhikohtuasjas kujunenud olukorras ei luba rakendusmääruse (EL) 2015/82 ⁽¹⁾ artikliga 1 kehtestatud dumpinguvastastest tollimaksust vastavalt sama määruse artikli 2 lõikele 1 vabastada asjaolu, et määruse artikli 2 lõike 1 punkti b kohases kinnitusrarves ei ole viidatud määruse lisa punktis 9 nimetatud rakendusotsusele (EL) 2015/87 ⁽²⁾, vaid otsusele 2008/899/EÜ ⁽³⁾?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas rakendusmääruse (EL) 2015/82 lisa nõuetele vastava kinnitusrarve võib dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmise menetluses esitada alusena viidatud määruse artikliga 1 kehtestatud dumpinguvastastest tollimaksust vastavalt määruse artikli 2 lõikele 1 vabastamiseks?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. jaanuari 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/82, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist ja määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 3 kohaseid osalisi vahepealseid läbivaatamisi lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit sidrunhappe impordi suhtes (ELT 2015, L 15, lk 8).

⁽²⁾ Komisjoni 21. jaanuari 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/87, millega kiidetakse heaks Hiina Rahvavabariigist pärit sidrunhappe impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega seoses pakutud kohustused (ELT 2015, L 15, lk 75).

⁽³⁾ Komisjoni 2. detsembri 2008. aasta otsus 2008/899/EÜ, millega kiidetakse heaks kohustused, mis on pakutud seoses Hiina Rahvavabariigist pärit sidrunhappe impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT 2008, L 323, lk 62).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 22. juulil 2019 — Ettevõtte ECO TLC versus Ministre de la transition écologique et solidaire

(kohtuasi C-556/19)

(2019/C 328/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ettevõtte ECO TLC

Vastustaja: Ministre de la transition écologique et Solidaire

Teine pool: Fédération des entreprises du recyclage

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 107 tuleb tõlgendada nii, et selle artikli tähenduses riigiabiks tuleb lugeda niisugust korda, nagu on kirjeldatud punktides 9–11, millega eraõiguslik mittetulunduslik keskkonnaorganisatsioon, kellel on avalik-õiguslike ametiasutuste väljastatud luba, nõuab konkreetse toodete kategooria turuleviijatelt, kes on temaga sõlminud vastava lepingu, sisse osamakseid teenuse eest, mis seisneb selles, et nende asemel tagatakse nendest toodetest tekkivate jäätmete käitlemine, ja maksab nende jäätmete sortimise ja taaskasutusega tegelevatele ettevõtjatele toetusi, mille summa on kindlaks määratud tegevusloas, arvestades keskkonnavalajaid ja sotsiaalseid eesmärke?

Euroopa Komisjoni 2. juulil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 16. mai 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-836/16 ja T-624/17: Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann, P.-J. Loewenthal)

Teised menetlusosalised: Poola Vabariik, Ungari

Apellandi nõuded

- tühistada täies ulatuses Üldkohtu (üheksas koda laiendatud koosseisus) 16. mai 2019. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-836/16 ja T-624/17: Poola Vabariik vs. komisjon (EU:T:2019:338); ja
- jätta rahuldamata Poola Vabariigi poolt komisjoni vastu esitatud hagi kohtuasjas T-836/16, mille nõue oli tühistada komisjoni 19. septembri 2016. aasta otsus C(2016) 5596 final, millega algatati selle meetme suhtes ETL artikli 108 lõike 2 alusel ametlik uurimismenetlus ja mis sisaldas korraldust peatada jaemüügisektori maksu kohaldamine; jätta rahuldamata Poola Vabariigi poolt komisjoni vastu esitatud hagi kohtuasjas T-624/17, mille nõue oli tühistada komisjoni 30. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2018/160 riigiabi SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) kohta, mida Poola andis jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksuga seoses; mõista kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsiooniasemes välja Poola Vabariigilt;
- teise võimalusena, kui kaks hagi jäetakse täies ulatuses tühistamata, saata kohtuasjad tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule uue hinnangu andmiseks nende väidete kohta, mida esimeses kohtuastmes ei uuritud ja otsustada esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude jaotus pärast seda, kui asjas on tehtud lõplik otsus.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet.

Esimeses väites leiab komisjon, et Üldkohus on rikkunud ETL artikli 107 lõiget 1, kuna leidis, et Poola jaemüügisektori suhtes kohaldatav maks ei ole valikuline. Üldkohus on rikkunud seega õigusnormi, mis tugineb kahele põhjendusele:

- Esiteks, vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63–68 väitis Üldkohus ekslikult, et komisjon on teinud vea, kuna välistas võrdlussüsteemi määratlusest Poola jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksu astmelised määrad. Erinevalt Üldkohtu väitest vastab komisjoni poolt menetluse lõpetamise otsuses võetud lähenemisviis Euroopa Kohtu praktikale. Üldkohus on seega võrdlussüsteemi kindlaksmääramisel rikkunud õigusnormi;

- Teiseks, vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69–78 leidis Üldkohus vääralt, et komisjon ei olnud õigesti määratlenud jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksu eesmärki, mille põhjal tuleks ettevõtjate sarnasust hinnata. Euroopa Kohus on aga leidnud, et ettevõtjate sarnasuse hindamisel on asjaspepuutuv üksnes meetme maksualane eesmärk, määratletuna kui kõnealuse maksu objekt ja/või maksustatav teokoosseis. Muud eesmärgid, mis on omavahel lahutamatu seotud nagu maksevõime, on asjaspepuutuvad vaid sarnaste ettevõtjate ebavõrdse kohtlemise objektiivse põhjenduse hindamisel. Järelikult asjaolu, et ettevõtjate sarnasuse hindamise ajal on Üldkohtu hinnangul Poola jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksu puhul väidetavalt tegu ümberjaotamise eesmärgiga, kujutab endast õigusnormi rikkumist.
- Kolmandaks, Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 79–83 vääralt, et komisjon on teinud vea, kui väitis, et jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksu astmelised määrad ei ole põhjendatavad ümberjaotamise eesmärgiga. Üldkohtu väide, et Poola jaemüügisektori suhtes kohaldatav maks ei ole diskrimineeriv ja sellel on ümberjaotamise eesmärk, põhineb ekslikul oletusel, et suurema tuluga (käibega) ettevõtjad on kasumlikumad kui väiksema tuluga (käibega) ettevõtjad. Seega on Üldkohus rikkunud õigusnormi, kui leidis, et ümberjaotamise eesmärk, mis ei ole jaemüügisektori suhtes kohaldatava maksuga lahutamatu seotud, võib põhjendada ettevõtjate erinevat kohtlemist. Lisaks, tuginedes sellisele väärale eeldusele, tõstis Üldkohus lubamatult asjaolu, et astmeliste maksumäärad on põhjendatud väidetava ümberjaotamise eesmärgiga, tõendamise koormuse üle liikmesriigilt komisjonile, mistõttu tuli komisjonil tõendada, et selline põhjendus puudub.

Komisjon leiab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud teises väites, et Üldkohus on rikkunud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 104–109 ETL artikli 108 lõiget 2 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2015/1589 artikli 13 lõiget 1. Üldkohus nimelt väitis komisjoni osutatud punktides, et komisjon on teinud ilmse vea, kui otsustas algatada ametliku uurimismenetluse ja andis korralduse Poola jaemüügisektori maksu kohaldamine peatada. Üldkohus tugines oma väites ametliku uurimismenetluse lõpetamise otsuse analüüsile. Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna kohaldas sama kohtuliku kontrolli kriteeriumi nii ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kui ka lõpliku otsuse kehtivuse hindamise suhtes. Esimesena nimetatud otsuse puhul kohaldas Üldkohus nimelt tunduvalt kõrgemat kontrollikriteeriumi selle asemel, et hinnata, ega komisjonil võinud olla ilmselgeid kahtlusi kõnealuse maksu valikulisuse puudumise osas.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 26. juulil 2019 — Irish Ferries Ltd versus National Transport Authority

(kohtuasi C-570/19)

(2019/C 328/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Irish Ferries Ltd

Kostja: National Transport Authority

Eelotsuse küsimused

A. Määruse (1) kohaldatavus

1. Kas määrust (eelkõige artikleid 18 ja/või 19) kohaldatakse olukorras, kus reisijad on reisi eelnevalt broneerinud ja sõlminud veolepingu ning reisijateveoteenused tühistatakse vähemalt seitsmenädalase etteteatamisega enne kavandatud väljumist parvlaevaettevõtjale uue laeva kohaletoimetamise hilinemise tõttu? Kas sellega seoses on määruse kohaldamisel oluline mõni järgmistest asjaoludest (või on need kõik olulised):
 - a. kohaletoimetamine lükati lõppkokkuvõttes 200 päeva edasi;

- b. parvlaevaettevõtja pidi tühistama kogu reisihooja;
- c. sobivat alternatiivset laeva ei õnnestunud hankida;
- d. parvlaevaettevõtja suunas üle 20 000 reisija ümber muudele liinidele või maksis piletiraha tagasi;
- e. reisirahastused parvlaevaettevõtja poolt avataval uuel marsruudil, kusjuures marsruudil puudus sarnane alternatiivne teenus?

B. Määruse artikli 18 tõlgendamine

Sellele küsimusele tuleb vastata üksnes siis, kui artiklit 18 saab kohaldada.

- 2. Kui reisija marsruuti muudetakse vastavalt artiklile 18, kas siis tekib uus veoleping, mistõttu tuleb artikli 19 kohane hüvitise saamise õigus määrata kindlaks selle uue lepingu, mitte esialgse veolepingu alusel?
- 3. a) Kui artikkel 18 on kohaldatav, siis kas reisi tühistamise ja kõnealusel marsruudil alternatiivse teenuse puudumise korral (st kõnealuse kahe sadama vahel ei osutata otseteenust) on alternatiivse reisi pakkumine mõnel teisel olemasoleval marsruudil või olemasolevatel marsruutidel, mille saab reisija ise valida, sh maismaahenduse (*landbridge*) võimaluse kaudu (nt parvlaevaga reisimine Iirimaa Ühendkuningriiki ja seejärel maismaateed pidi sõitmine Ühendkuningriigi sadamasse, millel on ühendus Prantsusmaaga, kusjuures kütusekulu hüvitab reisijale parvlaevaettevõtja, ning sealt Prantsusmaale sõitmine laevaga reisija valikul) „marsruudi muutmine lõppsihtkohta jõudmiseks“ artikli 18 tähenduses? Kui see ei ole nii, siis milliste kriteeriumide alusel tuleb otsustada, kas marsruudi muutmine toimub „võrreldavatel tingimustel“?
- b) Kui tühistatud marsruudil puudub alternatiivne laevasõit, mistõttu ei saa asjaomast reisijat suunata otseliinile algsest lähtesadamast lõppsihtkohta, nagu on sätestatud veolepingus, kas vedaja peab tasuma lisakulud, mis tekivad reisijal, kelle marsruut on ümber suunatud, reisimisel uude lähtesadamasse ja sealt ära ja/või reisimisel uue lõppsihtkoha sadamasse ja sealt ära?

C. Määruse artikli 19 tõlgendamine

- 4. a) Kas artiklit 19 saab kohaldada, kui reis on tegelikkuses juba tühistatud vähemalt seitse nädalat enne kavandatud väljumist? Kui artiklit 19 kohaldatakse, kas seda tehakse siis, kui on kohaldatud artiklit 18 ja reisija marsruuti on muudetud lisakuludeta ja/või reisijale on makstud hüvitist ja/või ta on valinud hilisema laevasõidu?
- b) Kui artiklit 19 kohaldatakse, siis mida tähendab „lõppsihtkoht“ artikli 19 tähenduses?
- 5. Kui artiklit 19 saab kohaldada, siis:
 - a. kuidas mõõdetakse sellistes tingimustes viivitusajaga;
 - b. kuidas arvutatakse makstava hüvitise suuruse määramisel summa artikli 19 tähenduses ja eelkõige, kas see hõlmab lisateenustega seotud kulusid (nt kajutid, lemmikloomade hoiukohad ja esimese klassi ootesaalid)?

D. Määruse artikli 20 lõike 4 tõlgendamine

- 6. Kui määrust kohaldatakse, kas siis on esimeses küsimuses kirjeldatud asjaolud ja kaalutlused „erakorralised asjaolud, mida ei oleks saanud vältida isegi siis, kui oleks võetud kõik mõistlikud meetmed“ määruse artikli 20 lõike 4 tähenduses?

- E. Määruse artikli 24 tõlgendamine
7. Kas artikli 24 kohaselt kehtib määruse artiklis 19 sätestatud hüvitist taotlevale reisijale kohustus esitada kaebus kahe kuu jooksul alates kuupäevast, mil teenust osutati või seda oleks pidanud osutatama?
- F. Määruse artikli 25 tõlgendamine
8. Kas määruse täitmise eest vastutava riikliku pädeva asutuse jurisdiktsioon piirdub laevasõitudega, mis hõlmavad määruse artiklis 25 nimetatud sadamaid, või võib see laieneda ka tagasisõidule teise liikmesriigi sadamast sellesse liikmesriiki, kus asub riiklik pädev asutus?
- G. Otsuse ja teatiste kehtivus
9. a) Milliseid liidu õiguse põhimõtteid ja eeskirju peaks eelotsusetaotluse esitanud kohus riikliku täitevasutuse otsuse ja/või teatiste kehtivuse hindamisel kohaldama harta ⁽²⁾ artiklite 16, 17, 20 ja/või 47 ja/või proportsionaalsuse, õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtete alusel?
- b) Kas liikmesriigi kohtu kohaldatavas ebamõistlikkuse kontrollis hinnatakse ilmse vea olemasolu?
- H. Määruse 1177/2010 kehtivus
- See küsimus tekib üksnes sõltuvalt vastustest eelmistele küsimustele.
10. Kas määrus 1177/2010 on liidu õiguses kehtiv, võttes eelkõige arvesse:
- a. harta artikleid 16, 17 ja 20;
- b. asjaolu, et lennureisijad ei ole kohustatud maksma hüvitist, kui nad teavitavad lennureisijat tühistamisest vähemalt kaks nädalat enne kavandatud väljumisaega (määruse 261/2004 ⁽³⁾ artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkt i);
- c. proportsionaalsuse, õiguskindluse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1177/2010, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT 2010, L 334, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2012, C 326, lk 391).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 30. juulil 2019
— X versus Kuoni Travel Ltd**

(kohtuasi C-578/19)

(2019/C 328/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Kuoni Travel Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kui kohustused, mis tulenevad korraldaja või vahendaja poolt tarbijaga sõlmitud lepingust puhkusepaketi kohta, mille suhtes kohaldatakse nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiivi 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta ⁽¹⁾, ei ole täidetud või on mittenõuetekohaselt täidetud ning kui selline täitmata jätmine või mittenõuetekohane täitmine on tingitud selle lepinguga seotud teenuseid osutava hotelliettevõtte töötaja tegevusest:
 - a) kas artikli 5 lõike 2 kolmanda taande teises osas sätestatud vastutuse välistamise alust on võimalik kohaldada; ning kui jah, siis
 - b) milliste kriteeriumide alusel peab riigisisene kohus hindama, kas selle aluse kohaldamine on võimalik?
2. Kui korraldaja või vahendaja sõlmib tarbijaga lepingu puhkusepaketi kohta, mille suhtes kohaldatakse nõukogu direktiivi 90/314/EMÜ, ja kui hotelliettevõtte osutab selle lepinguga seotud teenuseid, kas siis selle hotelliettevõtte töötajat tuleb pidada „teenuste osutajaks“ direktiivi artikli 5 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud vastutuse välistamise aluse tähenduses?

⁽¹⁾ EÜT 1990, L 158, lk 59; ELT eriväljaanne 13/10, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 30. juulil 2019 — R (taotluse alusel, mille esitasid Association of Independent Meat Suppliers jt) versus Food Standards Agency

(kohtuasi C-579/19)

(2019/C 328/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: R (taotluse alusel, mille esitasid Association of Independent Meat Suppliers jt)

Vastustaja: Food Standards Agency

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrustega (EÜ) nr 854 ⁽¹⁾ ja 882 ⁽²⁾ on välistatud menetlus, milles rahukohtunik teeb 1990. aasta toiduohutusseaduse (Food Safety Act 1990) artikli 9 kohaselt sisuliselt ja kummagi poole kutsutud ekspertide esitatud tõendite alusel otsuse rümba toiduohutusnõuetele mittevastavuse kohta?

2. Kas määruses (EÜ) nr 882 nähakse ette õigus kaevata edasi määruse (EÜ) nr 854 artikli 5 lõike 2 kohaselt tehtud riikliku veterinaararsti otsus, millega rümba liha tunnistatakse inimtoiduks kõlbmatuks, ja kui nähakse, siis millist lähenemisviisi tuleks sellisel juhul kasutada riikliku veterinaararsti otsuse sisuliseks uuesti läbivaatamiseks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT 2004, L 139, lk 206).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomateravishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT 2004, L 165, lk 1).

John Dalli 16. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/17: Dalli versus komisjon

(kohtuasi C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: John Dalli (esindajad: *avocate* L. Levi, *avocat* S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja tunnistada apellandi nõuded kohtuasjas T-399/17 vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulevalt
 - hüvitada kahju ja eelkõige mittevaraline kahju, mis esialgse hinnangu kohaselt on 1 000 000 eurot;
 - mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.
- mõista nii apellatsioonimenetluse kui ka esimese kohtuastme menetlusega seotud kohtukulud täielikult välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma esimeses väites toob apellant välja mitmed õigusnormide rikkumised, nimelt põhjendamiskohustuse rikkumine ja kohtutoimiku moonutamine, kuna lükati tagasi esimene väide, mis on seotud uurimise algatamise otsuse õigusvastasusega.

Teiseks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta jättis rahuldamata teise nõude, mis puudutab rikkumise olemuse kirjeldamise vigu ja juurdluse õigusvastast pikendamist.

Kolmandaks väidab apellant, et Üldkohtu otsuses on tõendeid moonutatud ja rikutud kaitseõigusi, kuna lükati tagasi kolmas väide, mis puudutab tõendite kogumise põhimõtete rikkumist ning tõendite moonutamist ja võltsimist.

Neljandaks väidab apellant, et on moonutatud faktide ja tõendite selget mõtet ja rikutud õigusnorme, kuna Üldkohus lükkas tagasi neljanda väite, mis puudutab kaitseõiguste, komisjoni otsuse 1999/396 (¹) artikli 4 ja OLAFi suuniste artikli 18 rikkumist.

Viiendaks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei täitnud põhjendamiskohustust ja moonutas tõendeid, lükates tagasi viienda väite, mis puudutab määruse (EÜ) nr 1073/1999 (²) artikli 11 lõike 7 ja järelevalvekomitee töökorra artikli 13 lõike 5 rikkumist.

Kuuendaks väidab apellant, et Üldkohtu otsuses on rikutud mitmeid õigusnorme ja moonutatud tõendeid, kuna lükati tagasi kuues väide, mis puudutab süütuse presumptsiooni, määruse nr 1073/1999 artikli 8, ELTL artikli 339 ja isikuandmete kaitse rikkumist.

Seitsmendaks ja viimaseks väidab apellant, et on moonutatud hagiavalduse ja tõendite selget mõtet ning rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus järeldas, et apellant ei olnud tõendanud mittevarelise kahju tekkimist.

(¹) Komisjoni 2. juuni 1999. aasta otsus 1999/396/EÜ (ESTÜ, Euratom) pettuste, korruptsiooni ja muu ühenduste huve kahjustava ebaseadusliku tegevuse tõkestamisega seotud sisejuurdluste tingimuste kohta (EÜT 1999, L 149, lk 57; ELT eriväljaanne 01/03, lk 118).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (EÜT 1999, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 91).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 2. juuli 2019. aasta otsus — Mahmoudian versus nõukogu

(kohtuasi T-406/15) ⁽¹⁾

(Lepinguväliline vastutus — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani Islamivabariigi vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Piirangud liikmesriikide territooriumile lubamisel — Sellise kahju hüvitamine, mis tekkis väidetavalt seetõttu, et hageja nimi kanti selliste isikute ja üksuste nimekirjadesse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ja jäeti neisse — Varaline kahju — Mittevaraline kahju)

(2019/C 328/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ferydoun Mahmoudian (Teheran, Iraan) (esindajad: *avocat* A. Bahrami ja *avocat* N. Korogiannakis)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: R. Liudvinaviciute-Cordeiro ja M. Bishop)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Aresu ja D. Gauci, hiljem A. Aresu ja R. Tricot)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejal väidetavalt tekkis selle tagajärjel, et võeti vastu nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT 2010, L 195, lk 39), nõukogu 26. juuli 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 668/2010, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 (ELT 2010, L 195, lk 25), nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/644/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT 2010, L 281, lk 81), ning nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT 2010, L 281, lk 1), millega hageja nimi kanti selliste isikute ja üksuste nimekirjadesse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ja jäeti neisse.

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Liidu Nõukogult Ferydoun Mahmoudiani kasuks välja hüvitis summas 71 000 eurot talle tekitatud mittevaralise kahju eest.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Ferydoun Mahmoudiani, nõukogu ja komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 337, 12.10.2015.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — CCPL jt versus komisjon

(kohtuasi T-522/15) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Toiduainete jaemüügiks pakendamise turg — ETL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus — Rikkumise süüks panemine — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta — Müügiväärtus — Trahvi ülempiir — Proportsionaalsus — Võrdne kohtlemine — Tegelik maksevõime)

(2019/C 328/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Émilie, Itaalia), Coopbox group SpA (Reggio d'Émilie), Poliemme Srl (Reggio d'Émilie), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Hispaania), Coopbox Eastern s. r. o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakkia) (esindajad: advokaadid S. Bariatti ja E. Cucchiara)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Jimeno Fernández, A. Biolan ja P. Rossi, hiljem F. Jimeno Fernandez, P. Rossi ja L. Malferrari)

Ese

ETL artikli 263 alusel esitatud nõue esiteks tühistada osaliselt komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsus C(2015) 4336 final ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetluse kohta (juhtum AT.39563 — Toiduainete jaemüügiks pakendamine) ja teise võimalusena nõue vähendada hagejatele määratud trahvisummat.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsuse C(2015) 4336 final ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetluse kohta (juhtum AT.39563 — Toiduainete jaemüügiks pakendamine) artikli 2 lõike 1 punktid f ja g, lõike 2 punktid d ja e ning lõike 4 punktid c ja d.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluse kulud, välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Toshiba Samsung Storage Technology ja Toshiba Samsung Storage Technology Korea versus komisjon**(kohtuasi T-8/16) ⁽¹⁾****(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Optiliste kettaseadmete turg — ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus — Salajased kokkulepped seoses kahe arvutitootja korraldatud hangetega — Oluliste menetlusnormide ja kaitseõiguste rikkumine — Komisjoni pädevus — Rikkumise geograafiline ulatus — Üks ja vältav rikkumine — Hea halduse põhimõte — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta)**

(2019/C 328/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Tokyo, Jaapan) ja Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Suwon-si, Lõuna-Korea) (esindajad: *avocat* M. Bay, *avocat* J. Ruiz Calzado, *avocat* A. Aresu ja *avocat* A. Scordamaglia-Tousis, ning hiljem *avocat* M. Bay, *avocat* J. Ruiz Calzado ja *avocat* A. Aresu)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: N. Khan, A. Biolan ja M. Farley, hiljem A. Biolan, M. Farley ja A. Cleenewerck de Crayencour)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue esiteks tühistada osaliselt komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsus C(2015) 7135 final Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39639 — optilised kettaseadmed), ja teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi summat.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Toshiba Samsung Storage Technology Corp-i ja Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp-i kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Yanukovych versus nõukogu**(liidetud kohtuasjad T-244/16 ja T-285/17) ⁽¹⁾****(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)**

(2019/C 328/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraina) (esindajad: T. Beazley, QC, *barrister* E. Dean ja *barrister* M. J. Marjason-Stamp)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: P. Mahnič ja J.-P. Hix)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada esiteks nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 76), ning nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2016, L 60, lk 1), ja teiseks nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 34), ning nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2017, L 58, lk 1), osas, milles hageja nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes neid piiravaid meetmeid kohaldatakse.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ning nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/381, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 3. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/374, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, milles Viktor Fedorovych Yanukovychi nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes neid piiravaid meetmeid kohaldatakse.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja V. F. Yanukovychi kohtukulud.

(¹) ELT C 243, 4.7.2016.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — IPPT PAN versus komisjon ja REA

(kohtuasi T-805/16) (¹)

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues ja seitsmes raamprogramm — Otsus tagasinõudmise kohta seeläbi, et tasaarvestatakse lepingu täitmisest tulenevad liidu võlgnevused — Tõhus kohtulik kaitse — Õigus pöörduda ombudsmani poole — Finantsmäärus — Võlgnevuse kindel laad — Õiguspärane ootus — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Hea halduse põhimõte — Võimu kuritarvitamine — Lepinguline vastutus — Audituaruanne — Rahastamiskõlblikud kulud)

(2019/C 328/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Varssavi, Poola) (esindaja: advokaat M. Le Berre)

Kostjad: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Siekierzyńska ja P. Rosa Plaza, hiljem M. Siekierzyńska ja F. van den Berghe), Teadusuuringute Rakendusamet (esindajad: S. Payan-Lagrou ja V. Canetti, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Ese

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 6. septembri 2016. aasta otsus nõuda hagejalt tagasi kõik väidetavad võlgnevused kahe lepingu alusel, mis on sõlmitud Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda ja seitsmenda raamprogrammi raames, tasaarvestades need summad nendega, mille REA võlgneb hagejale vastavalt toetuslepingule, mis on sõlmitud Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda ja seitsmenda raamprogrammi raames, ning teiseks ELTL artiklil 272 rajanev nõue tuvastada, et kuuenda raamprogrammi raames sõlmitud kahest lepingust komisjonile väidetavalt tulenevaid võlanõudeid ei eksisteeri ja mõista komisjonilt ja REA-lt välja 69 623,94 eurot vastavalt eespool viidatud seitsmenda raamprogrammi raames sõlmitud toetuslepingule ning viivis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kaks kolmandikku Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauki (IPPT PAN) kohtukuludest tema enda kanda ja mõista temalt välja Teadusuuringute Rakendusameti (REA) kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning ühtlasi mõista temalt välja üks kolmandik IPPT PAN-i kohtukuludest.
4. Jätta Poola Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 22, 23.1.2017.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Air France versus komisjon

(kohtuasi T-894/16) (¹)

(Tühistamishagi — Riigiabi — Meetmed, mida Prantsusmaa võttis Marseille Provence'i lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate kasuks — Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobivaks — Investeeringutoetused — Riigisisestele lendudele ja rahvusvahelistele lendudele kehtestatud erinevad lennujaamatasud — Vähendatud määraga lennujaamatasud, mille eesmärk on soodustada lendusid uuest terminalist Marseille Provence 2 — Isikliku puutumuse puudumine — Konkurentsipositsiooni olulise kahjustamise puudumine — Vastuvõetamatus)

(2019/C 328/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Société Air France (Tremblay-en-France, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat R. Sermier)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Noë, C. Giolito ja C. Georgieva-Kecsmar)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Aéroport Marseille Provence SA (Marignane, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Lepièce), Ryanair DAC, endine RyanairLtd (Dublin, Iirimaa), ja Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (esindajad: advokaadid E. Vahida ja I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 20. veebruari 2014. aasta otsus (EL) 2016/1698 meetmete SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07) kohta, mida Prantsusmaa võttis Marseille Provence'i lennujaama ja seda lennujaama kasutavate lennuettevõtjate kasuks (ELT 2016, L 260, lk 1).

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Société Air France'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd ja Aéroport Marseille Provence SA kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 46, 13.2.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Transdev jt versus komisjon

(kohtuasi T-291/17) (¹)

(Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 107 — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17 — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 328/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Prantsusmaa), Transdev Île de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Salat-Baroux)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar ja T. Maxian Rusche)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (EL) 2017/1470 abikava SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa rakendas Région Île-de-France'i bussiveoettevõtjate suhtes (ELT 2017, L 209, lk 24).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta *Transdev*, *Transdev Île de France*'i ja *Transports rapides automobiles*'i (TRA) kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Région Île-de-France versus komisjon

(kohtuasi T-292/17) (¹)

(Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Eelis — Valikuline laad — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendamiskohustus — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ELTL artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v)

(2019/C 328/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Région Île-de-France (Prantsusmaa) (esindaja: advokaat J.-P. Hordies)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar ja T. Maxian Rusche)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (EL) 2017/1470 abikava SA.26763/2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa rakendas Région Île-de-France'i bussiveoettevõtjate suhtes (ELT 2017, L 209, lk 24).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Région Île-de-France'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Optile versus komisjon

(kohtuasi T-309/17) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ETLT artikkel 107 — ETLT artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17)

(2019/C 328/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid F. Thiriez ja M. Dangibeaud)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar ja T. Maxian Rusche)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (EL) 2017/1470 abikava SA.26763/2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa rakendas Région Île-de-France'i bussiveoettevõtjate suhtes (ELT 2017, L 209, lk 24).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta organisation professionnelle des transports d'Île de France'i (Optile) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Ceobus jt versus komisjon

(kohtuasi T-330/17) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas aastatel 1994 — 2008 — Région Île-de-France'i antud investeeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Mõisted „olemasolev abi“ ja „uus abi“ — ETLT artikkel 107 — ETLT artikkel 108 — Määruse (EL) 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktid i ja v — Aegumistähtaeg — Määruse 2015/1589 artikkel 17)

(2019/C 328/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Ceobus (Génicourt, Prantsusmaa) ja teised hagejad, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: advokaat D. de Combles de Nayves, hiljem advokaat F. Segalen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar ja T. Maxian Rusche)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (EL) 2017/1470 abikava SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa rakendas Région Île-de-France'i bussiveoettevõtjate suhtes (ELT 2017, L 209, lk 24).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Ceobusi ja teiste hagejate, kelle nimed on esitatud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — Steifer versus EMSK

(kohtuasi T-331/17) (¹)

(Avalik teenistus — Ametnikud — Pensionid — Enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõigused — Ülekandmine liidu skeemi — Staažilisa — Liidu skeemis pensioniõigusliku staaži aastate arvutamisel arvesse võtmata jäetud pensioniõigustele vastava summa hüvitamine — Uute ja oluliste asjaolude puudumine — Vabandatava eksimuse puudumine — Vastutus — Vastuvõetamatus)

(2019/C 328/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Guy Steifer (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid M.-A. Lucas ja M. Bertha)

Kostja: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (esindajad: M. Pascua Mateo, K. Gambino ja L. Camarena Januzec, keda abistasid advokaadid M. Troncoso Ferrer ja F.-M. Hislaire)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse esiteks tühistada EMSK personali- ja finantsküsimuste direktori 21. oktoobri 2002. aasta teade, millega jäeti rahuldamata hageja 2. oktoobri 2002. aasta nõue hüvitada talle Euroopa Liidu pensioniskeemi ülekandmisel arvesse võtmata jäetud pensioniõigustele vastav summa koos viivitusintressiga, ning nimetatud direktori 15. detsembri 2003. aasta otsus 360/03 A hageja pensioniõiguste kindlaks määramise kohta, teiseks mõista EMSKlt hageja kasuks välja summa, mis vastab liikmesriigi pensioniameti poolt seoses tema pensioniõiguste üleminekuga alates 1. jaanuarist 2004 EMSKle regulaarselt makstud ja edaspidi igakuisele makstavatele summadele summale, ja kolmandaks kohustada EMSKd hüvitama kahju, mis hagejale on väidetavalt tekitatud mainitud teatise põhjendusega, milles nimetatud direktor teatas talle ebaõigesti, et tal ei ole õigust saada Belgia pensioni.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Guy Steiferilt.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus — STIF-IDF versus komisjon

(kohtuasi T-738/17) (¹)

(Rügiabi — Abikava, mida Prantsusmaa rakendas õigusvastaselt aastatel 1994 — 2008 — STIF-IDFi antud investeringutoetused — Otsus, millega kuulutatakse abikava siseturuga kokkusobivaks — Eelis — Avaliku teenindamise kohustuste täitmisega kaasnevate kulude hüvitamine — ELTL artikli 107 lõige 1 — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 328/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Syndicat Transport Île de France (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid B. Le Bret ja C. Rydzynski)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar ja T. Maxian Rusche)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus (EL) 2017/1470 abikava SA.26763/2014/C (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa rakendas Région Île-de-France'i bussiveoettevõtjate suhtes (ELT 2017, L 209, lk 24).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Syndicat Transport Île de France'i (STIF-IDF) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 22, 22.1.2018.

Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon**(kohtuasi T-53/18) ⁽¹⁾****(Õigusaktide ühtlustamine — Määrus (EÜ) nr 305/2011 — Määrus (EL) nr 1025/2012 — Ehitustooted — Harmoneeritud standardid EN 13341:2005 + A1:2011 ja EN 12285-2:2005 — Põhjendamiskohustus)**

(2019/C 328/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller, hiljem J. Möller, keda abistasid advokaadid M. Winkel Müller, F. van Schewick ja M. Kottmann)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Hermes ja A. Sipos)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1995 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 13341:2005 + A1:2011 „Kodumajapidamises kasutatava kütteõli, bensiini ja diiselkütuste maapealseks ladustamiseks kasutatavad termoplastsed stantsionaarsed mahutid“ kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 288, lk 36) ja teiseks komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1996 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 12285-2:2005 „Töökojas valmistatud terasest mahutid“ kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 288, lk 39).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 112, 26.3.2018.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Gollnisch versus parlament**(kohtuasi T-95/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikme assistendi hüvitis — Alusetult makstud summade sissenõudmine — Kaebus — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Faktiviga)**

(2019/C 328/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Bonnefoy-Claudet)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja M. Ecker)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer, R. Meyer ja A. Jensen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 1. juuli 2016. aasta otsus, mis käsitleb hagejalt talle parlamendiliikme assisteerimise kuludeks alusetult välja makstud 275 984,23 euro sissenõudmist, ja sellega seondud 5. juuli 2016. aasta võlataede ning Euroopa Parlamendi juhatuse 23. oktoobri 2017. aasta otsus, millega jäeti muutmata kvestorite 14. märtsi 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata kaebus 1. juuli 2016. aasta otsuse peale.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Jätta Bruno Gollnisch'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.*
3. *Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.*

(¹) ELT C 142, 23.4.2018.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Klymenko versus nõukogu

(kohtuasi T-274/18) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2019/C 328/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Venemaa) (esindaja: *avocat* M. Phelippeau)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Vitro ja P. Mahnič)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 48), ja nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 5), osas, milles hageja nimi jäeti selliste isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse neid piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ning nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, millega Oleksandr Viktorovych Klymenko nimi jäeti nende isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse neid piiravaid meetmeid.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Üldkohtu 11. juuli 2019 aasta otsus — Pshonka versus nõukogu

(kohtuasi T-285/18) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite külmutamise — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2019/C 328/53)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Viktor Pavlovyh Pshonka (Kiiev, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: V. Piessevaux ja R. Pekař)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 48), ja nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 5), osas, milles hageja nimi jäeti isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, millega Viktor Pavlovyh Pshonka nimi jäeti isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Pshonka versus nõukogu

(kohtuasi T-289/18) (¹)

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Rahaliste vahendite küllmutamine — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside küllmutamist — Hageja nime jätmise loetellu — Nõukogu kohustus kontrollida, et kolmanda riigi asutuse otsuse tegemisel järgiti kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2019/C 328/54)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Artem Viktorovych Pshonka (Kramatorsk, Ukraina) (esindaja: advokaat M. Mleziva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: V. Piessevaux ja R. Pekař)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 48), ja nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2018, L 63, lk 5), osas, milles hageja nimi jäeti isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 5. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/333, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, ja nõukogu 5. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/326, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas, osas, millega Artem Viktorovych Pshonka nimi jäeti isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta otsus — Hauzenberger versus EUIPO (TurboPerformance)**(kohtuasi T-349/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi TurboPerformance taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)**

(2019/C 328/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Andreas Hauzenberger (Sinzing, Saksamaa) (esindaja: advokaat B. Bittner)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Eberl ja D. Hanf)**Ese**

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 2206/2017-4) peale, mis käsitleb kujutismärgi TurboPerformance ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja A. Hauzenbergerilt.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — Hugo's Hotel versus EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar)**(kohtuasi T-397/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi HUGO'S BURGER Bar taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk H'ugo's — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)**

(2019/C 328/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Hugo's Hotel Ltd (St. Julians, Malta) (esindaja: advokaat R. Sladden)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: E. Śliwińska ja J. Ivanaukas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: H'ugo's GmbH (München, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. mai 2018. aasta otsuse (asi R 1879/2017-4) peale, mis käsitleb H'ugo'se ja Hugo's Hoteli vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hugo's Hotel Ltd-lt.

(¹) ELT C 301, 27.8.2018.

Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta otsus — XF versus komisjon

(kohtuasi T-482/18) (¹)

(Avalik teenistus — Ametnikud — Töötasu — Sisseseadmistoetus — Teenistuskoha ajutine muutus — Elukohamuutus)

(2019/C 328/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: XF (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Bohr ja D. Milanowska)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 2. oktoobri 2017. aasta otsus, millega viimane keeldus hagejale sisseseadmistoetuse maksmisest, kui ta muutis elukohta ning asus tööle Euroopa välisteenistusse Brüsselisse (Belgia).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta XFi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 364, 8.10.2018.

Üldkohtu 8. juuli 2019. aasta määrus — Lidl Stiftung versus EUIPO — Amedei (For you)**(kohtuasi T-480/16) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi For you taotlus — Otsus liikata registreerimistaotlus tagasi absoluutsete keeldumispõhjuste tõttu — Põhjendatud huvi kadumine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2019/C 328/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Berger ja M. Wolter)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)*Teine pool apellatsioonikoja menetluses:* Amedei Srl (Pontedera, Itaalia)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 28. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 851/2015-5) peale, mis käsitleb Amedei ja Lidl Stiftungi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.

Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta määrus — Scaloni ja Figini versus komisjon**(kohtuasi T-158/18) ⁽¹⁾****(Kahju hüvitamise nõue — Krediitiasutuste ja investimisühingute kriisilahendus — Direktiiv 2014/59/EL ja määrus (EL) nr 806/2014 — Rüigiabi — Vorminõuete rikkumine — Kodukorra artikli 76 punkt d — Ilmselge vastuvõetamatus)**

(2019/C 328/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hagejad:* Mario Scaloni (Ancona, Itaalia) ja Ennio Figini (Chiaravalle, Itaalia) (esindaja: advokaat P. Putti)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: D. Recchia, A. Steiblytė ja K.-P. Wojcik)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: L. Visaggio ja M. Sammut), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Rebasti ja J. Bauerschmidt)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada varaline kahju, mis on hagejatele väidetavalt tekitatud sellega, et komisjon keeldus lubamast Itaalia Vabariigil anda Banca delle Marche'le riigiabi.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*
2. *Jätta Mario Scalon ja Ennio Figini kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.*
3. *Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.*

(¹) ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu 5. juuli 2019. aasta määrus — ArcelorMittal Bremen versus komisjon

(kohtuasi T-544/18) (¹)

(Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Määrus (EL) nr 389/2013 — Üleminekueeskirjad tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks — Teade, et Saksamaa puhul on perioodi 2013 — 2020 osas muudetud riiklikku eraldustabelit — Nõue muuta riiklikku eraldustabelit, mis on registreeritud Euroopa Liidu tehingulogis — Tegevusetushagi — Komisjoni poolt põhihaldajale menetluse käigus antud korraldus — Vaidluse eseme äralangemine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 328/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja D. Jacob)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Becker)

Ese

Esimese võimalusena ELTL artiklil 265 põhinev nõue tuvastada, et komisjon on õigusvastaselt keeldunud põhihaldajale andmast korraldust teha riiklikku eraldustabelisse, mis on registreeritud Euroopa Liidu tehingulogis (ELi tehingulogi), muudatus, mille Saksamaa Liitvabariik tegi 8. veebruaril 2018 teatavaks hageja käitisega seoses, ning teise võimalusena ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada väidetav otsus, mille komisjon tegi 31. augustil 2018 hageja 14. mai 2018. aasta ametliku kirja kohta.

Resolutsioon

1. *Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.*
2. *Jätta rahuldamata nõue, mis puudutab Euroopa Komisjoni esindajate „noomimist“, kuna nad väidetavalt esitasid Üldkohtule ebaõigeid andmeid ning jätsid täitmata oma menetlusliku kohustuse esitada tegelikkusele vastav ülevaade.*

3. Saksamaa Liitvabariigi menetlusse astumise avalduse üle otsustamise vajadus on ära langenud.
4. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja ArcelorMittal Bremen GmbH kohtukulud.
5. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud, mis on seotud menetlusse astumise avaldusega, tema enda kanda.

(¹) ELT C 399, 5.11.2018.

Üldkohtu 9. juuli 2019. aasta määrus — VodafoneZiggo Group versus komisjon

(kohtuasi T-660/18) (¹)

(Tühistamishagi — Elektrooniline side — Direktiivi 2002/21/EÜ artikkel 7 — Püsiühenduse hulgiteenuse osutamine — Märkimisväärne ühine turujõud — Võrguoperaatoritele kehtestatud spetsiifilised õigusaktist tulenevad kohustused — Riikliku reguleeriva asutuse poolt kättesaadavaks tehtud meetmete eelnõu — Komisjoni arvamus — Menetluse teise etapi alustamata jätmine — Vaidlustamatu akt — Kodukorra artikkel 130 — Vastuvõetamatus)

(2019/C 328/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Madalmaad) (esindajad: advokaadid W. Knibbeler ja A. Pliego Selie)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. Nicolae.)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsus, mis väidetavalt sisaldub 30. augusti 2018. aasta kirjas, mille komisjon saatis Madalmaade reguleerivale asutusele, Autoriteit Consument en Markt (tarbijakaitse ja turgude amet, Madalmaad), ja mis sisaldab tema arvamust, mis on esitatud nimetatud asutuse poolt talle kättesaadavaks tehtud meetmete eelnõu kohta (asjad NL/2018/2099 ja NL/2018/2100), võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349) artikli 7 lõiget 3.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Vajadus teha otsus Madalmaade Kuningriigi, T-Mobile Netherlands Holding BV, T-Mobile Netherlands BV, T-Mobile Thuis BV ja Tele2 Nederland BV menetlusse astumise avalduste üle on ära langenud.
3. VodafoneZiggo Group BV kannab ise oma kohtukulud ja Euroopa Komisjoni kohtukulud, välja arvatud menetlusse astumise avaldustega seotud kohtukulud.
4. Seepärast kannavad VodafoneZiggo Group, Euroopa Komisjon, Madalmaade Kuningriik ning T-Mobile Netherlands Holding, T-Mobile Netherlands, T-Mobile Thuis ja Tele2 Nederland oma vastavate menetlusse astumise avaldustega seotud kohtukulud ise.

(¹) ELT C 4, 7.1.2019.

Üldkohtu 4. juuli 2019. aasta määrus — romwell versus EUIPO (twistpac)**(kohtuasi T-662/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi twistpac taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c — Hoolsuskohustus — Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1 — Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)**

(2019/C 328/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Spintig, S. Pietzcker ja M. Prasse)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Söder)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. augusti 2018. aasta otsuse (asi R 336/2018-2) peale, mis käsitleb taotlust registreerida sõnamärk twistpac ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja romwell GmbH & Co. KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 4, 7.1.2019.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta määrus — Vattenfall Europe Nuclear Energy versus komisjon**(kohtuasi T-674/18) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi — Rüigiabi — 16. tuumaenergia seaduse muutmise seadus (Atomgesetz) — Bundesverfassungsgerichti (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) otsuse täitmine — Tuumaelektrijaamu käitavad äriühingud — Käitamise lõpetamine — Rahaline hüvitis tootmata jäänud elektri eest — Komisjoni kiri — ELTL artikli 108 lõike 3 kohase formaalse teavitamise vajaduse puudumine — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)**

(2019/C 328/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt* U. Karpenstein ja *Rechtsanwalt* R. Sangi)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja K. Herrmann)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsus, mis väidetavalt sisaldus Saksamaa Liitvabariigile Euroopa Komisjoni poolt 4. juulil 2018 saadetud kirjas, millele oli alla kirjutanud komisjoni konkurentsi peadirektoraadi asepeadirektor.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Saksamaa Liitvabariigi menetlusse astumise avalduse üle otsustamise vajadus on ära langenud.
3. Jätta Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Saksamaa Liitvabariik, Vattenfall Europe Nuclear Energy ja komisjon kannavad ise oma kulud, mis on seotud nende endi menetlusse astumise avaldustega.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu 10. juuli 2019. aasta määrus — Pilatus Bank versus EKP

(kohtuasi T-687/18) (¹)

(Tühistamishagi — Majandus- ja rahanduspoliitika — Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve — Järelevalveasutuse peatamise meetmed — Kontaktisiku määramine — Piiratud suhtlemine EKP-ga — Menetlusnormide rikkumine — Vahepealsed või ettevalmistavad aktid — Kaitseõigused — Vastuvõetamatus)

(2019/C 328/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Pilatus Bank plc (Ta' Xbiex, Malta) (esindajad: advokaadid O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: E. Yoo, M. Puidokas ja A. Karpf)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada EKP 10. septembri 2018. aasta e-kiri osas, millega EKP palus hagejal edastada oma teated Malta õiguse alusel määratud pädeva isiku vahendusel või viimase heakskiidul.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kohtukulud välja Pilatus Bank plc-lt.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu presidendi 15. juuli 2019. aasta määrus — 3V Sigma versus ECHA**(kohtuasi T-176/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — REACH — Aine uvasorb HEB — Hindamismenetlus — Euroopa
Kemikaali ameti (ECHA) apellatsiooninõukogu otsus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus —
Kiireloomulisuse puudumine)**

(2019/C 328/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: 3V Sigma SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: *solicitor* C. Bryant ja *solicitor* S. Hainsworth, keda abistas advokaat C. Krampitz, hiljem *solicitor* C. Bryant, *solicitor* S. Hainsworth ja *solicitor* D. Anderson)

Kostja: Euroopa Kemikaali amet (esindajad: M. Heikkilä ja W. Broere, hiljem W. Broere)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada kemikaali ameti apellatsiooninõukogu 15. jaanuari 2019. aasta otsuse A004-2017, mis käsitleb keemilise aine uvasorb HEB hindamist, kohaldamine ja sellest tulenevalt lükata edasi viieaastane tähtaeg, mis nähti ette selleks, et esitada testide tulemused, kogu kohaldamise peatumise ajaks, või võtta mistahes muid või täiendavaid meetmeid, mida Üldkohtu president vajalikuks või sobivaks peab.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.
-

Üldkohtu presidendi 12. juuli 2019. aasta määrus — Highgate Capital Management versus komisjon**(kohtuasi T-280/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigiabi — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Taotletud ajutiste meetmete võtmise vajalikkuse puudumine — Pädevuse puudumine — Vastuvõetamatus)**

(2019/C 328/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Highgate Capital Management LLP (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid M. Struys ja I. Van Damme)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: K. Blanck, A. Bouchagiar ja K.-P. Wojcik)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks peatada komisjoni otsuse täitmine, millega jäeti rahuldamata kaebus Piraeus Bank Bulgaria müügi kaudu Eurobank Ergasias SA-le väidetava ebaseadusliku riigiabi andmise kohta (SA.53105), ning teiseks võtta muid ajutisi meetmeid.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu presidendi 12. juuli 2019. aasta määrus — CE versus Regioonide Komitee**(kohtuasi T-355/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Käreloomulisuse puudumine)**

(2019/C 328/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* CE (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)*Kostja:* Regioonide Komitee (esindajad: J. C. Cañoto Argüelles, M. Esparrago Arzadun ja S. Bachotet)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks peatada esimese võimalusena Regioonide Komitee 17. aprilli 2019. aasta otsuse hageja lepingu ülesütleamise kohta täitmine ja teise võimalusena Regioonide Komitee 16. mai 2019. aasta kirja etteatamistähtaja tingimuste kohta täitmine ning teiseks võtta ajutised meetmed etteatamistähtaega puudutavate tingimuste kohta.

Resolutsioon

1. *Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.*
2. *Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.*

Üldkohtu presidendi 15. juuli 2019. aasta määrus — Camerin versus komisjon**(kohtuasi T-367/19 R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Avalik teenistus — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus —
Küireloomulisuse puudumine)**

(2019/C 328/68)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Laure Camerin (Bastia, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid, T. S. Bohr ja D. Milanowska)**Ese**

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks peatada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 17. aprilli 2019. aasta otsuse täitmine, mis puudutab hageja pensioni arestimist, ning teiseks võtta ajutised meetmed, mis tagaksid, et arestitavad summad ei ületa palgaastme AST 1 esimese järgi ametniku põhipalgale vastavat igakuiselt makstavat summat.

Resolutsioon

1. *Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.*
2. *Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.*

8. juulil 2019 esitatud hagi — Landesbank Baden-Württemberg versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(kohtuasi T-480/19)**

(2019/C 328/69)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Berger ja K. Rübsamen)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 16. aprilli 2019. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2019. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/SRF/2019/10) ja selle lisa osas, milles see otsus puudutab hageja makstavat osamakset;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide: ETL artikli 296 lõike 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõike 1 ja artikli 41 lõike 2 punkti c rikkumine, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud
 - Hageja väidab, et kostja rikkus põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud ja selle lisa koosneb üksnes andmetest, millest ei ole mingilgi määral võimalik eristada kuidas ja millistel alustel arvutas kostja välja hageja osamakse. Vaidlustatud otsuses ei ole mingilgi määral järgitud kõrgendatud põhjendamisnõudeid. Põhjendamiskohustust on oluliselt rikutud ka seetõttu, et see mõjutab vaidlustatud otsuse sisu.
2. Teine väide: harta artikli 41 lõike 1 ja artiklis 41 lõike 2 punktis a ette nähtud õiguse olla ärakuulatud rikkumine, sest hagejat ei kuulatud ära
 - Lisaks väidab hageja, et kostja rikkus hageja menetluslikku põhiõigust olla ära kuulatud, kuna ta võttis teda enne ära kuulamata vastu tagasiulatava mõjuga õigusakti. Õigust olla ärakuulatud on oluliselt rikutud, sest kui hageja oleks saanud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist esitada oma seisukoha, siis oleks arvutamise otsuse sisu võinud olla teistsugune.
3. Kolmas väide: harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud põhiõiguse tõhusale õiguskaitsele rikkumine, kuna vaidlustatud otsust ei ole võimalik vaidlustada
 - Hageja väidab, et kostja on rikkunud tema põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile, sest vaidlustatud otsuse vaidlustamine on praktiliselt võimatu. Lisaks ei ole kostja mingilgi määral taganud, et järgitaks võistlevuse põhimõtet, et hagejal oleks võimalik vaidlustada vaidlustatud otsuse põhjendused ja nii kasutada tõhusalt oma õiguskaitsevahendit.
4. Neljas väide: direktiivi 2014/59/EL⁽¹⁾ artikli 103 lõike 7 punkti h, määruse (EL) nr 575/2013⁽²⁾ artikli 113 lõike 7, delegeeritud määruse (EL) 2015/63⁽³⁾ artikli 6 lõike 5 esimese lause ja harta artiklite 16 ja 20 ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine, sest krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi (institutional protection scheme, IPS) näitaja suhtes kasutati kordajad
 - Hageja väidab, et kostja on hageja andmete puhul IPS näitaja täies ulatuses kohaldamata jätmisega rikkunud direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 punkti h, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõiget 7, delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 6 lõike 5 esimest lauset ja harta artikleid 16 ja 20 ning proportsionaalsuse põhimõtet. Krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi kaitse kehtib kõikidele tema liikmetele terviklikult ja ühtemoodi. Liikmete eristamine IPS-näitaja tasandil on süsteemiga vastuolus ja meelevaldne. Ka on hageja klassifitseerimine kõrgeima riskiprofiliga asutuste gruppi ilmselgelt ebaõiglane ja meelevaldne.

5. Viies väide: harta artikli 16 ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine, sest kasutati riskiga korrigeerimise kordajat
- Hageja tugineb lisaks sellele, et kriisilahendusnõukogu on piiranud tema ettevõtlusvabadust ja rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, sest tegi arvutused sellise riskiga korrigeerimise kordajaga, mis ei ole kooskõlas keskmisest parema riskiprofiiliga, mis on hagejal võrreldes teiste osamakseid tasuvate asutustega. Hageja puhul esineb väga madal kriisi tekkimise ja ühtse kriisilahendusfondi vahendite vajamise risk. Selline tõenäosus tuleb riskiga korrigeerimise kordaja puhul arvesse võtta, kuna see peab adekvaatselt kajastama individuaalset riskitegurit.
6. Kuues väide: delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artiklite 4-7 ja artikli 9 ning I lisa õigusvastasus
- Lõpetuseks märgib hageja, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada ka seetõttu, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artiklid 4-7 ja artikkel 9 ning I lisa on vastuolus tõhusa õiguskaitse tagamise põhimõttega ja õiguskindluse põhimõttega. Hagejal on ETL artikli 277 alusel võimalik kaudselt vaidlustatud otsuse õiguslike aluste kooskõla esimusliku liidu õigusega. ETL artiklis 277 on sätestatud üldpõhimõte, et õigusliku aluse õigusvastasus mõjutab selle alusel antud üksikakti.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsstabiilsuse taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ning määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(³) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 44).

17. juulil 2019 esitatud hagi — Puma versus EUIPO — Gemma Group (Hüppava looma kujutis)

(kohtuasi T-510/19)

(2019/C 328/70)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindaja: P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Gemma Group Srl (Cerasolo AUSA, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: hüppava looma kujutisest koosneva ELi kujutismärgi taotlus — registreerimistaotlus nr 11 573 474

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 30. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 2057/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja GEMMA GROUP S.r.l-ilt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

19. juulil 2019 esitatud hagi — Homoki versus komisjon

(kohtuasi T-517/19)

(2019/C 328/71)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Andrea Homoki (Gyál, Ungari) (esindaja: advokaat T. Hüttl)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu lepingu ja Euroopa Liidu toimimise lepingu konsolideeritud versiooni (¹) artikli 264 esimese lõigu alusel Euroopa Pettustevastase Ameti (edaspidi „OLAF“) juhtumi nr OF/2015/0034/B4 raames 4. aprillil 2019 tehtud otsus nr OCM(2019)7991.– 04/04/2019. (olaf.c.4(2019)8720) ning juhtumi nr OF/2015/0034/B4 raames 22. mail 2019 tehtud otsus nr OCM(2019)11506 — 22/05/2019. (olaf.c.4(2019)12610), jättes ELTL artikli 264 teise lause kohaselt jõusse otsuste need osad, mis käsitlevad informaatoreite andmete kaitset, ning OLAFi asutusesiseste märkmete ja vahepealsete töödokumentide konfidentsiaalsust;
- mõista kohtukulud Üldkohtu kodukorra artikli 134 alusel välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

OLAF ei võimaldanud esimeses vaidlustatud otsuses hagejal tutvuda OLAFi aruandega Elios Innovatív Zrt. tänavavalgustuse investeringute kohta (OLAFi juhtumi nr OF/2015/0034/B4 dokumendid) ning jättis teises vaidlustatud otsuses hageja esitatud kordustaotluse rahuldamata.

Hageja esitab oma vaidlustatud otsuste tühistamise hagi põhjenduseks kaheksa väidet.

1. Esimene väide, mis põhineb põhiõiguste kaittsel
 - Taotletava dokumendiga tutvumine kuulub hageja põhiõiguste harta artiklist 11 tuleneva õiguse sõna- ja teabevabadusele valdkonda. Hageja väitel ei viinud kostja, kui ta ei võimaldanud taotletava dokumendiga tutvuda, läbi põhiõiguste hartas sätestatud hindamist ega kaalumist põhiõiguste seisukohast ning piiras seeläbi ebaproportsionaalselt hageja õigust sõna- ja teabevabadusele.

2. Teine väide, mis põhineb sellel, et tuleb ümber lükata üldine keeld võimaldada dokumentidega tutvuda
 - Hageja väitel on OLAFi dokumentidega tutvumise võimaldamise üldine keeld õigusvastane. Hageja arvates ei saa põhiõigust tutvuda dokumentidega muuta sisutihjaks selliselt, et täitevvõim ei kohalda mõne institutsiooni või asutuse (käesoleval juhul OLAF) koostatud kõikide dokumentide suhtes üldnormina avalikustamist, kontrollimata sisuliselt taotletavaid andmeid.
3. Kolmas väide, mis põhineb konfidentsiaalsuskohustuse rikkumisel
 - Hageja heidab ette, et dokumendiga ei võimaldata tervikuna tutvuda, tuginedes OLAFi konfidentsiaalsuskohustusele. Selline piirang, mis võimaldab, et OLAFi uurimise kõik dokumendid oleksid konfidentsiaalsuskohustusele tuginedes avalikuse eest varjatud, muutes nii Euroopa Liidu kodanike õiguse tutvuda Euroopa Liidu institutsioonide dokumentidega täiel määral sisutihjaks, ei ole proportsionaalne.
4. Neljas väide, mis põhineb dokumentidega tutvumise õigusel
 - Hageja väitel ei saa avalikustamise üldnormiga ühildada seda, kui täitevvõim võimaldab teatavate dokumentidega tutvuda ainult siis, kui taotleja tõendab dokumentidega tutvumise keelu ümberlükkamiseks, et on olemas oluline avalik huvi. Hageja arvates tuleks andmete töötlemise eest vastutaval asutusel tõendada, et esineb erand, mis lubab avalikustamist piirata.
5. Viies väide, et välist survet ja otsustusprotsessi kaitse vajadust ei ole põhjendatud
 - Hageja väitel ei viinud kostja üksikjuhtumi kohta läbi hindamist dokumentidega tutvumise õiguse kasutamise seisukohast ega põhjendanud sisuliselt, millise ettevalmistatava otsuse tegemiseks taotletavaid andmeid vaja on.
6. Kuues väide, et puudub ärihuvide kaitset puudutav õiguslik alus
 - Hageja väitel ei ole kostja tõendanud, et tutvumise võimaldamine võiks kahjustada füüsiliste või juriidiliste isikute ärihuve. Ainult eeldatav ja põhjendamata oht ei tohi muuta sisutihjaks andmetega tutvumist taotleva isiku põhiõigust tutvuda ja levitada avalikku huvi pakkuvaid andmeid.
7. Seitsmes väide, et isikuandmetega dokumentide konkreetsetes avalikes huvides edastamist tuleb põhjendada
 - Hageja arvates ei ole kostja väide, mis käsitleb isikuandmete kaitset, õiguspärane, kuna avaliku võimu ülesannete ja riigi või kohaliku omavalitsuse rahaliste vahendite kasutamise käigus kaitstakse isikuandmeid piiratud kujul. Hageja heidab lisaks kostjale ette, et ta ei teatanud temale sellest, et tal oleks tulnud isikuandmetega dokumentide avalikes huvides tutvumist põhjendada.
8. Kaheksas väide, et taotletud dokumentidega tutvumiseks esineb oluline avalik huvi
 - Hageja väidab, et dokumentidega tutvumiseks esineb oluline avalik huvi. Hageja põhjendab avaliku huvi olemasolu sellega, et Ungari asutustelt ei saa nõuda, et nad viiksid seoses OLAFi tuvastatud raskete kuritarvitustega läbi sisulist uurimist. Hageja arvates saab sellega seoses olla ainus tõhus vahend avalikustamine.

(¹) ELT 2010, C 83, lk 1.

25. juulil 2019 esitatud hagi — Interering jt versus komisjon**(kohtuasi T-525/19)**

(2019/C 328/72)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Interering SH.P.K. (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Saksamaa), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Šići bb, Tuzla, Bosnia ja Hertsegoviina), ZM- Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Horvaatia) (esindaja: advokaat R. Spielhofen), kes on ühistaotlejatena moodustanud konsortsiumi

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad

— Kosovo nimel ja arvel tühistada kostja — keda esindab Euroopa Komisjon — 2019. aasta juuni otsus (kuupäevata dokument, mille sai hageja kätte 7. juunil 2019) — viitenumber Ares(2019)3677456-07/06/2019 —, millega kõrvaldatakse hageja edasisest hankemenetlusest ja jäetakse kandmata kvalifitseerimise tingimustele vastavate pakkujate nimekirja („Short List“) riigihankemenetluses programminimetusega „Puhas õhk Kosovole — ELi tugi“, mille ese on Kosovo B soojuselektrijaama B1 ja B2 ploki tolmu ja lämmastikoksiidi heite vähendamine (avaldamise viide: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK).

2. augusti 2019. aasta kirjaga muudeti nõuet järgmiselt:

— Kosovo nimel ja arvel tühistada kostja — keda esindab Euroopa Komisjon — 29. juuli 2019. aasta otsus (hagejale teatavaks tehtud 30. juuli 2019. aasta kirjaga) — viitenumber Ares(2019)4979920-30/07/2019 ja Ares D(2019) NA/vk —, millega kõrvaldatakse hageja edasisest hankemenetlusest ja jäetakse kandmata kvalifitseerimise tingimustele vastavate pakkujate nimekirja („Short List“) riigihankemenetluses programminimetusega „Puhas õhk Kosovole — ELi tugi“, mille ese on Kosovo B soojuselektrijaama B1 ja B2 ploki tolmu ja lämmastikoksiidi heite vähendamine (avaldamise viide: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK).

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide: Rikutud on läbipaistvuse ja proportsionaalsuse ning taotlejate võrdse kohtlemise põhimõtteid, kuna kostja jätis hagejate esitatud dokumentide kohta nõudmata täiendavad selgitused, kuigi ilmselgelt oli tal nende dokumentidega seoses tekkinud kahtlusi, ja kõrvaldas hagejad edasisest hankemenetlusest, andmata neile võimalust esitada täiendavaid selgitusi.
2. Teine väide: Rikutud on läbipaistvuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, kuna kostja ei põhjendanud otsust, millega ta kõrvaldas hagejad edasisest hankemenetlusest, ning ei võimaldanud hagejatel tutvuda vaidlustatud otsuse aluseks oleva üksikasjaliku hindamisaruandega ja teabega kvalifitseerimistingimustele vastavaks tunnustatud taotlejate eeliste ja omaduste kohta.
3. Kolmas väide: Rikutud on üldpõhimõtet, mille kohaselt tuleb hankedokumente kaitsta hankemenetluse vältel mis tahes muudatuste eest, kuna kostja teadaande kohaselt hinnati hagejate taotlust alamkriteeriumide ja tõlgenduste alusel, mille suhtes asjaomase riigihanke alusdokumentides sätteid puudusid.

4. Neljas väide: Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määruse (EL) nr 231/2014, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II) ⁽¹⁾, artikli 5 lõiget 1 („Käesoleva määruse alusel antav finantsabi on kooskõlas liidu poliitikatega“) ja artikli 5 lõiget 2 („Komisjon aitab koostöös liikmesriikidega täita suurema läbipaistvuse ja vastutuse saavutamiseks seotud liidu kohustusi abi andmisel, sealhulgas avalikustades teabe abi suuruse ja eraldamise kohta, tagades, et andmed on rahvusvaheliselt võrreldavad, neile on lihtne juurde pääseda ning neid on lihtne jagada ja avaldada“) tulenevalt sellest, et rikutud on riigihankeõiguse üldpõhimõtteid.
5. Viies väide: Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrust (EL) nr 236/2014, milles sätestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused, ⁽²⁾ artikli 1 lõiget 3 („Komisjon tagab meetmete rakendamise kooskõlas kohaldatava rahastamisvahendi eesmärkidega, kaitstes tõhusalt liidu finantshuve“) ja artikli 1 lõiget 6 („Liit püüab partnerriikide ja -piirkondadega peetava dialoogi ja tehtava koostöö põhjal, kui see on asjakohane, edendada, arendada ja toetada demokraatiat ning õigusriigi, inimõiguste ja põhivabaduste põhimõtete austamist, millele liit on rajatud“) tulenevalt sellest, et rikutud on riigihankeõiguse üldpõhimõtteid.
6. Kuues väide: Rikutud on dokumendi „Suunised riigihankelepingute sõlmimiseks ja Euroopa Liidu välistegevuse rahastamisabi andmiseks — Praktilised suunised“ (kehtiv 2. augustist 2018) („PRAG“) sätteid seoses kõnealuse hankemenetluse ulatuse ja hanketeate tingimustega (nagu määratletud eespool), mille määras kindlaks avaliku sektori hankija, eelkõige hanketeate punkt 17.
7. Seitsmes väide: Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽³⁾ sätteid, kuna kostja ei põhjendanud oma otsust hagejate kõrvaldamise kohta edasisest hankemenetlusest ning ei võimaldanud hagejatel tutvuda vaidlustatud otsuse aluseks oleva üksikasjaliku hindamisaruandega ja teabega kvalifitseerimistingimustele vastavaks tunnistatud taotlejate eeliste ja omaduste kohta.
8. Kaheksas väide: Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁴⁾, sätteid, kuna hagejate taotlus osaleda hanketeates („Contract Notice“) märgitud hankemenetluses lükati tagasi ebapiisava selgitusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 231/2014, millega luuakse ühinemiseelse abi rahastamisvahend (IPA II) (ELT 2014, L 77, lk 11).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 236/2014, milles sätestatakse liidu välistegevuse rahastamisvahendite rakendamise ühised eeskirjad ja menetlused (ELT 2014, L 77, lk 95).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43–48; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1–96). Kehtetu, kehtetuks tunnistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrusega (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1–222).

30. juulil 2019 esitatud hagi — DK versus GSA

(kohtuasi T-537/19)

(2019/C 328/73)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: DK (esindajad: advokaadid T. Bontinck ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa GNSSi Agentuur

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada GNSSi Agentuuri 20. mai 2019. aasta otsus, mille alusel ei võimaldatud tutvuda dokumendiga „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*“ tervikuna;
- mõista kohtukulud välja GNSSi Agentuurilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamisel on rikutud õigusnormi. Hageja märgib selle kohta, et Euroopa GNSSi Agentuuri (GSA) 20. mai 2019. aasta otsus, mille alusel ei võimaldatud tal tutvuda dokumendiga „*summary of 26 June 2017 by Mr [X]*“ tervikuna, on õigusvastane, kuna keeldumist põhjendati avaliku julgeoleku kaitse erandiga, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a, ent asjasse puutuv dokument:
 - ei saa olla seotud avaliku julgeoleku aspektidega, kuivõrd see puudutab agentuuri personaliga seotud juhtumit; ja
 - seda ei saa klassifitseerida [RESTREINT/RESTRICTED EU].
2. Teine väide, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamisel on rikutud õigusnormi. Selle kohta märgib hageja, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna keeldumist põhjendati selles dokumendis viidatud füüsiliste isikute isikuandmete kaitset käsitleva erandiga, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b, ent tuginemine sellele erandile ei ole käesolevas asjas põhjendatud ega proportsionaalne.

30. juulil 2019 esitatud hagi — Casino, Guichard-Perrachon versus komisjon

(kohtuasi T-538/19)

(2019/C 328/74)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny ja T. Raymond)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada ELTL artikli 277 alusel käesolevas asjas kohaldamatuks määruse nr 1/2003 artikkel 20 ja seetõttu tühistada Euroopa Komisjoni 13. mai 2019. aasta otsus C(2019) 3761;
- tühistada ELTL artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni 13. mai 2019. aasta otsus C(2019) 3761;

— mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna see võeti vastu üksnes sellise kontrolli käigus võetud dokumentide alusel, mis viidi eelnevalt läbi õigusvastase otsuse alusel.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle aluseks on nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikkel 20, mis ise on õigusvastane ning seega käesolevas asjas ELTL artikli 277 alusel kohaldamatu. Nimelt rikub see säte põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna see ei võimalda ettevõtjatel, kes on komisjoni kontrolliotsuse adressaadid, kasutada kontrollimise käiguga seoses tõhusaid õiguskaitsevahendeid.
3. Kolmas väide, et rikutud on põhiõigust asukoha puutumatusel, kuna vaidlustatud otsus on piiramata tähtajaga ning ebaselge ja ebaproportsionaalse kohaldamisalaga.

30. juulil 2019 esitatud hagi — Les Mousquetaires ja ITM Entreprises versus komisjon

(kohtuasi T-539/19)

(2019/C 328/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Les Mousquetaires (Pariis, Prantsusmaa), ITM Entreprises (Pariis) (esindajad: advokaadid N. Jalabert-Doury, K. Mebarek ja B. Chemama)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- määrata, et käesolev kohtuasi ja kohtuasi T-255/17 liidetaks kohtuotsuse tegemise huvides;
- tuvastada, et määruse nr 1/2003 artikli 20 lõige 4 on õigusvastane, sest see ei paku kontrollimisotsuste täitmisega seoses tõhusat õiguskaitsevahendit kooskõlas [Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni] artikli 6 lõikega 1 ja artiklitega 8 ning 13 ja [Euroopa Liidu põhiõiguste harta] artiklitega 7 ja 47;
- tühistada 13. mai 2019. aasta otsus AT.40466 — Tute 1, millega tehti Les Mousquetaires S.A.S.-ile ja kõigile tema tütarettevõtjatele korraldus allutada end nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõike 4 kohasele kontrollimisele;
- tühistada keeldumine võimaldada hagejatele liidu õigusest tulenevat kaitset;

- tühistada komisjoni otsus, mis tehti hagejatele teatavaks 18. juunil 2019 ja millega võeti hagejatele ilma õiglase põhjenduseta õigus tõhusale õiguskaitsevahendile seoses vältava kontrolli raames uuritud teabega;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et rikuti põhiõigusi, õigust elu- ja asukoha puutumatusse ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, sest puudus tõhus õiguskaitsevahend kontrollimise järel tehtud otsuste täitmise tingimuste kohtus vaidlustamiseks.
2. Teine väide, et rikuti nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artikli 20 lõiget 4 ja põhiõigusi, sest kontrollimiste järel tehtud otsuse põhjendus ei olnud piisav ja selle raames võeti hagejatele põhiõiguslikud tagatised, mis niisuguses raamistikus kehtivad.
3. Kolmas väide, et rikuti määruse nr 1/2003 artikli 20 lõiget 4 ja põhiõigusi, sest komisjonil puudusid igasugused tõendid, mis õigustanuks vaidlusalust otsust.
4. Neljas väide, et kuritarvitati võimu, rikuti määruse nr 1/2003 artikli 20 lõiget 4 ja põhiõigusi, sest kontrollimiste järel tehtud otsus ei olnud tehtud erapooletu uurimise järel ja kõik märgid osutavad, vastupidi, sellele, et tegemist on aktiga, mis võeti vastu muul eesmärgil kui need, millele on selles viidatud.
5. Viies väide, et rikuti määruse nr 1/2003 artikli 20 lõikeid 3 ja 4, artiklit 21 ja põhiõigusi, sest hagejad jäeti ilma muudest põhitagatistest, mille tagamine on nõutud ja ilma milleta on kontrollimiste järel tehtud otsus tühine.
6. Kuues väide, et tehti ilmselge hindamisviga ja rikuti proportsionaalsuse põhimõtet seoses sellega, mil viisil komisjon tegi otsuse vältavate kontrollide sobivuse, kestuse ja ulatuse kohta.
7. Seitsmes väide, et rikuti põhiõigusi otsusega keelduda tagamast asjakohast kaitset teatavatele dokumentidele, millele hagejad olid taotlenud liidu õigusest tulenevat kaitset.
8. Kaheksas väide, et rikuti põhiõigusi, sest hagejatele võeti ilma kohase põhjenduseta ära õigus esitada liidu kohtule taotlus peatada pitseeritud andmete uurimine kuni käesolevas kohtuasjas lahendi kuulutamiseni.

7. augustil 2019 esitatud hagi — Malacalza Investimenti versus EKP

(kohtuasi T-552/19)

(2019/C 328/76)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Malacalza Investimenti Srl (Genova, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Ghiglione, E. De Giorgi ja L. Amicarelli)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- nõuda Üldkohtu kodukorra artikli 91 esimese lõigu punktis c sätestatud menetlustoimingute raames järgmiste dokumentide esitamist: EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsus, mis puudutab Banca Carige S.p.A.-d, ja muud kordustaotluses osutatud dokumendid;
- tühistada vaidlustatud akt nagu see on määratletud hagiavalduse sissejuhatavas osas;
- mõista kohtukulud välja EKP-lt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud EKP 12. juuni 2019. aasta otsuse nr LS/LdG/19/185 peale, mille EKP edastas e-kirjaga samal päeval vastavalt otsuse EKP/2004/3 artiklile 8 ja millega jäetakse täies ulatuses rahuldamata Malacalza Investimenti S.r.l.-i kordustaotlus tutvumaks EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsusega, millega EKP määras Banca Carige S.p.A. erihaldurid, samuti muude sellega seotud dokumentidega.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et otsus mitte võimaldada tutvuda EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsusega on õigusvastane, nimelt järgmistel põhjustel:
 - otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punkti c väär kohaldamine; EKP dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumist lubava üldise eelduse puudumine, kui on tegemist üldkohaldatavate aktidega, mitte puht menetluslike meetmetega;
 - otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punkti c kohaldamise eeltingimused ei ole täidetud; Banca Carige S.p.A.-d puudutav teave on juba üldsusele teatavaks tehtud, muu hulgas täitmaks teavitamiskohustusi, mis on kehtestatud antud valdkonna sektoripõhiste õigusaktidega;
 - proportsionaalsuse ja erapooletuse põhimõtete rikkumine, kuna ei ole edastatud EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsuse mitte-konfidentsiaalses versioonis;
 - ETLT artikli 296 teise lõigu rikkumine, kuna tutvumise võimaldamisest keeldumise otsus on jäetud põhistamata;
 - hageja kaitseõiguste ja õiguse kohtuliku kontrolli teostamisele rikkumine.
2. Teine väide, et otsus mitte võimaldada tutvuda kordustaotluses osutatud muude dokumentidega peale EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsuse on õigusvastane, nimelt järgmistel põhjustel:
 - otsuse EKP/2004/3 artikli 4 lõike 1 punkti c rikkumine koostoimes artikli 4 lõike 2 esimese taandega, kuna selle kohaldamise tingimused ei ole täidetud, põhjendused puuduvad ja on rikutud kaitseõigusi;
 - määruse (EL) nr 1024/2013⁽¹⁾ artikli 27 ja direktiivi 2013/36/EL⁽²⁾ artikli 53 ja sellele järgnevatte artiklite, samuti EKP määruse nr 468/2014⁽³⁾ artikli 32 väär kohaldamine, millest tulenevalt ei saa Malacalza Investimenti S.r.l.-i suhtes tugineda selle teabe, mis võib sisalduda muudes dokumentides peale EKP 2. jaanuari 2019. aasta otsuse, konfidentsiaalsuse erandile.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eritiiesanded seoses krediit diasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediit diasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediit diasutuste ja investimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

⁽³⁾ Euroopa Kesk panga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Kesk panga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ELT 2014, L 141, lk 1).

9. augustil 2019 esitatud hagi — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)

(kohtuasi T-666/19)

(2019/C 328/77)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikosia, Küpros) (esindajad: S. Malynicz, QC, barrister S. Baran ja solicitor V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fontana Food AB (Tyresö, Rootsi)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi GRILLOUMI — registreerimistaotlus nr 15 963 291

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2019. aasta otsus asjas R 1355/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.
-

9. augustil 2019 esitatud hagi — Küprose Vabariik versus EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)**(kohtuasi T-556/19)**

(2019/C 328/78)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Küprose Vabariik (esindajad: S. Malynicz QC, *barrister* S. Baran ja *solicitor* V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fontana Food AB (Tyresö, Rootsi)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi GRILLOUMI taotlus — registreerimistaotlus nr 15 963 291

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2019. aasta otsus asjas R 1284/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.
-

9. augustil 2019 esitatud hagi — Seven versus EUIPO — Seven7 Investment (7Seven)**(kohtuasi T-557/19)**

(2019/C 328/79)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Seven SpA (Leini, Itaalia) (esindaja: advokaat L. Trevisan)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärk 7Seven — ELi kaubamärk nr 8 252 223*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 4. juuni 2019. aasta otsus asjas R 2076/2018-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada Seven SpA esitatud tähtaja ennistamise taotlus ning taotlus nr 201907798 registreerida ELi kaubamärk nr 8 252 223.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 53 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 104 rikkumine.

12. augustil 2019 esitatud hagi — Julius Sämann versus EUIPO — Maharishi Vedic University (Puu kujutis)**(kohtuasi T-559/19)**

(2019/C 328/80)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Julius Sämann Ltd (Thayngen, Šveits) (esindaja: solicitor D. Parrish)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Maharishi Vedic University Ltd (Mgarr, Malta)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: valget, pruuni ja kollast värvi ning sinise erinevates toonides ELi kujutismärgi taotlus (Puu kujutis) — registreerimistaotlus nr 15 666 639

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 16. mai 2019. aasta otsus asjas R 1743/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- rahuldada hageja hagi;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista käesoleva hagiga ja EUIPO menetlusega seotud hageja kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

13. augustil 2019 esitatud hagi — *Lípidos Santiga* versus komisjon

(kohtuasi T-561/19)

(2019/C 328/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: *Lípidos Santiga*, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Hispaania) (esindaja: advokaat P. Muñoz Fernández)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 13. märtsi 2019. aasta delegeeritud määruse (EL) 2019/807, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/2001 selliste maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteainete kindlaksmääramise osas, mille tootmise ala on märkimisväärselt laienenud suure süsinikuvaruga maale, ning maakasutuse kaudse muutuse väikese riskiga biokütuste, vedelate biokütuste ja biomasskütuste sertifitseerimise osas, artikkel 3 ja selle lisa;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja üldine arvamus, et palmiõli tuleb klassifitseerida maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteaineks, ei ole proportsionaalne.
2. Teine väide, et kostja on teinud ilmse hindamisvea otsustades, et palmiõli on olenemata enda päritolust maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteaine.
3. Kolmas väide, et palmiõli maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteaineks klassifitseerimise kriteeriumid on diskrimineerivad.
4. Neljas väide, et komisjon jättis enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist hindamata selle tagajärjed.
5. Viies väide, et komisjon ei ole märkinud, millisel alusel on koostatud valem otsustamiseks, et palmiõli on maakasutuse kaudse muutuse suure riskiga lähteaine.

16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)

(kohtuasi T-570/19)

(2019/C 328/82)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Türgi) (esindaja: advokaat M. Schork)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: musta ja valget värvi ruumiline ELi kaubamärk (juustupalmiku kuju) — registreerimistaotlus nr 17 909 082

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 13. juuni 2019. aasta otsus asjas R 106/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)**(kohtuasi T-571/19)**

(2019/C 328/83)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Türgi) (esindaja: advokaat M. Schork)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* musta ja valget värvi ruumiline ELi kaubamärk (juustupalmiku kuju) — registreerimistaotlus nr 17 912 280*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 13. juuni 2019. aasta otsus asjas R 107/2019-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

16. augustil 2019 esitatud hagi — Muratbey Gida versus EUIPO (juustupalmiku kuju)**(kohtuasi T-572/19)**

(2019/C 328/84)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Türgi) (esindaja: advokaat M. Schork)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* musta ja valget värvi ruumiline ELi kaubamärk (juustupalmiku kuju) — registreerimistaotlus nr 17 912 292

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 13. juuni 2019. aasta otsus asjas R 108/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

19. augustil 2019 esitatud hagi — Leinfelder Uhren München versus EUIPO — Schafft (Leinfelder)

(kohtuasi T-577/19)

(2019/C 328/85)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Lüft)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Thomas Schafft (München, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk Leinfelder — ELi kaubamärk nr 13 975 461

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 14. mai 2019. aasta otsus liidetud asjades R 1930/2018-2 ja R 1937/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles tunnistati vaidlustatud ELi kaubamärk lõppenuks ka klassi 14 (käekellad) ja klassi 18 (kellariihmad) kuuluvate kaupade suhtes;

- jätta lõppenuks tunnistamise taotleja kaebus asjas R 1930/2018-2 rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- kui apellatsioonikoja menetluse teine pool peaks menetlusse astuma, jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine.

Üldkohtu 3. juuli 2019. aasta määrus — Red Bull versus EUIPO (Kahevärvilise rööpküliku kujutis)**(kohtuasi T-305/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 328/86)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 11. juuli 2019. aasta määrus — Microsemi Europe ja Microsemi versus komisjon**(kohtuasi T-227/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 328/87)

Kohtumenetluse keel: saksa

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 190, 4.6.2018.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET